ПРОМІНЬ

PROMIN

Ч.7-8 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1996

No. 7-8 JULY-AUGUST 1996

ПРОМІНЬ

РІК XXXVII ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч. 7-8

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редактор.....Олена Гринь
Редактор англомовної частини.....Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор.....Сільвія Анклевич

PROMIN
842 Main Street, Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 3N8
Tel.: (204) 589-0723 Fax.: (204) 586-3618

Річна передплата в Канаді.....$20.00
Передплата до інших країн..... US $25.00
Одне число.....$2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN

VOL. XXXVII JULY-AUGUST No. 7-8

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

Monthly

Editor.....Olena Hryn
English Editor.....Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator.....Sylvia Anklewich

PROMIN
842 Main Street, Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 3N8
Tel.: (204) 589-0723 Fax.: (204) 586-3618

Subscription in Canada.....$20.00
Other countries..... US $25.00
Single copy.....$2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Pulication Mail
Registration No. 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Manitoba, Canada

ЗМІСТ

Сіємо зерно на щасливе майбутнє
Наталія Когуська — Стежками нашого сімдесятиліття 1
Життя і культура
Україні — нову конституцію 4
Президентові України "Премія свободи" 5
Тамара Гержан — Моя Батьківщина 6
Галина Руденко — Тяжка спадщина 5
Дивосвіт соняшної трійці 7
Громадська хроніка
Виставка укр. традиційного хліба і рушників, Едмонтон, Альберта 9
Відділ СУК ім. св. кн. Ольги, Вернон, Б.К. 10
Відділ СУК ім. Лесі Українки, Транскона, Ман. . 11
Поздоровлення з нагоди дня народження 13
Уродини пані Дарії Янди 13
Чай членства відділу ім. О. Кобилянської, Саскатун, Саск. 15
Союз Української Молоді, Калгарі, Альберта . . 16
Нашим дітям 17, 18
Квіти незабутнім 19
Посмертна згадка: бл. п. Архипресвітер Михайло Боднарчук, Торонто, Онт. 20
Померла Докія Гуменна 21
Вісті з Централі 22

CONTENTS

News from the National Office – Orysia Sushko . . 23
A Tribute to Mrs. Doris Yanda – Lillian Gregory . . . 24
From our Branches: Report of Kniahynia Olha Branch, Toronto 1994-1995 – Olena Latyshko and Helen Raycheba, C. M. 25
From our Branches: St. Olha's U.W.A.C. Moose Jaw Branch Report – 1995 – Stephanie Alexander and Jean Hardt 26
In Memoriam: Caroline Ismir 26
In Memoriam: Katherine Kulyk 27
Current Affairs: Canada to Help Strengthen Democratic and Economic Reform in Ukraine – CIDA 27
In Memoriam: Mickie Popovich 28
Recipe Corner: Summer Entertaining 29
Promin Press Fund: May 33

На першій сторінці обкладинки:
70-ліття Союзу Українок Канади

СІЄМО ЗЕРНО НА ЩАСЛИВЕ МАЙБУТНЄ

Наталія Когуська

СТЕЖКАМИ НАШОГО СІМДЕСЯТИЛІТТЯ

(Скорочена доповідь, виголошена на Святі Членства відділу ім. Лесі Українки і Відмічення Роковин 70-ліття Союзу Українок Канади у Вінніпезі 24 березня 1996)

Союз Українок Канади — цих три слова голосно пролунали на устах учасників 10-го Народнього З'їзду Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні дня 2-го грудня 1926 року. Того дня сталась історична подія — оформлення першої в Канаді української самостійної громадської жіночої організації. Представнниці-делегатки восьми жіночих товариств обрали провід першої центральної установи і стали її першими відділами. Там же уперше й проголошено цілі організації:

служити своєму українському народові;
подавати допомогу у його визвольних змаганнях;
дбати про національне і релігійне виховання дітей і молоді;
зберігати і розбудовувати своє культурне життя в Канаіді.

Треба нам пам'ятати, що перші роки нашого 70-ліття — це були часи "Досвітніх вогнів" Лесі Українки, — часи громадського і національного пробудження серед народніх мас першої і частинно другої української еміграції в Канаді. Треба дати велике признання Інститутові ім. Петра Могили в Саскатуні, який в часі заснування Союзу Українок Канади мав вже за собою 10 літ наполегливої виховної праці. Тут річно навчались сотні української молоді на свідомих громадян, які опісля відограли важливу ролю в культурному і політичному житті Канади. Тут народжувалась і виростала думка про ідею жіночої організації, про ідею жінки-громадянки, матері-виховниці. Не можна не пригадати студенток Інституту, які були згуртовані у студентському жіночому гуртку, що носив назву "Могилянки" в пам'ять Раїни Могилянки. Тут виховувався ряд молодих дівчат, які опісля відограли провідну ролю в жіночих товариствах – відділах Союзу в терені і в центральному проводі організації.

І хоч 10-ліття праці Інституту позначилось в Канаді культурно-громадським дороговказом, то ще треба було вкладати багато зусиль, щоб проводити працю зорганізованими силами. От хоч би те, що в тодішніх часах ще двоїлась думка про українську мову, точилась думка про переконання — бути українській людині українцем в новій землі її поселення чи не бути?

Одні бажали визнавати себе народом з правом на культурне і громадське життя, інші готові були влитись в існуючі різні групи, готові були забути хто вони й якого роду.

Перемагав первісний погляд. Його обстоювали перші українські учителі державних шкіл і студенти-емігранти, які примушені були покидати Україну і свої виховні інституції, над якими панували чужинці-окупанти. І саме тут, в житті українських поселенців, важливу ролю відграв Інститут ім. П. Могили, а радше — Союз Українців Самостійників, бо це були ті самі люди. 1927 року на З'їзді в Саскатуні оформила себе в центральну установу організація Союзу Українців Самостійників. Союз Українок Канади пов'язав свої цілі і завдання з Союзом Українців Самостійників, ставши його складовою частиною на рівних правах з власним проводом і з'їздами.

Союз Українок Канади від самих початків прийняв гасло змагань за самобутність української людини в родині, в організації і суспільстві. Свої цілі і свою працю ми пов'язали зі своїм народом. Політична залежність України по втраті державности по Першій світовій війні, утиски нових окупантів, намагання нашого народу в Україні унормувати своє життя — все це було близьке серцю кожної членки Союзу, в кожному серці горіла іскра невгасимого тепла, однодушність і віра у своє почате діло. Лунали в нас тоді ще Франкові кличі каменярів.

Союз Українок Канади від самих початків черпав повними пригорщами свою наснагу від сильної тоді в Україні жіночої організації — Союзу Українок у Львові. Не без її впливу пов'язав з нею свою назву, додавши слово Канади. Передплачував часописи, журнали, листувався з провідними громадськими діячками. Друге, що було стимулом і покликом молодих людей до громадської праці, це пережиті тоді нашим народом в Україні найсвіжіші історичні події в роках 1919-20. Боротьба нашого народу за державність і його трагедія. На тих підставах уведено в організаціях у Канаді святкування роковин української державности в м. січні. З підмостків Народніх Домів лунали кличі Української Центральної Ради, голос Української Народної Республіки осінював своїм блиском і славою історичні дії і лишав мрію та ціль і віру у правоту українського народу на своє державне життя в Україні.

Були й інші події в початках нашої організованности, які хвилювали українське громадянство. Зорганізована 1918 року Українська Греко-Православна Церква в Канаді. На тому грунті також точились змагання і боротьба з ворожими і чужими для її життя і розвитку силами. Поруч цієї Церкви захисним муром стає організація Союзу Українців Самостійників разом з Союзом Українок Канади та своєю молодечою організацією Союзом Української Молоді Канади. При громадських будинках, спочатку це були Українські Народні Доми, які згодом перетворились на церковні залі, пригорнулись зі своєю працею і жіночі товариства — відділи Союзу Українок Канади. Це відділи дуже часто виконували працю при церквах, допомагали в будовах, дарували працю і фінансово піддержували церкву, але як члени громадської самостійної жіночої організації.

Кожна організація жива й активна лише тоді, коли її захоплює живе життя і його потреби. Впливи самостійницьких з'їздів в Саскатуні, Едмонтоні, Вінніпезі і Торонті, на яких виголошувались потреби праці і боротьби українського народу за Самостійну Соборну Українську Державу, були безперечно тим світлим ідеалом, до якого змагав весь український народ і в Україні. На тих же з'їздах виконувалась ідеологічна програма для української людини, її місце в громадському житті в Канаді. Ця ідеологія вміщувалась у трьох вагомих словах: **самопошана, самодіяльність, самостійність.** Ось що писав на тему ідеології української людини в Канаді редактор Мирослав Стечишин в редакційній статті в "Українському Голосі" 1927 р.

"Самопошана, Самодіяльність, Самостійність! Це гасло проповідує "Український Голос" і кожній українській одиниці і, зокрема, цілому українському народові...

Не оглядайся ні на кого, не надійся на нікого, не дбай нікому в ласку, не упокорюйся перед ніким, а стій на власних ногах, будь свідомий своєї сили і йди до неї власними силами.

Бо так довго українці не будуть мати своєї держави, як довго на першому місці будуть ставити інтереси Москви, Варшави чи Берліна.

Наша самостійність є в першій мірі в державному змислі. Ми бажаємо причинитися до збудування самостійної української держави. І самостійність України ставимо понад усе...

Для кого самостійність є провідною ідеєю, для того цей принцип стає руководячим і в місцевім канадськім житті. Ідеал самостійности руководить українцем і в таких справах як школа і церква"...

Були такі, які не розуміли цієї філософії у примінені її до канадського життя, не знали її причини. До слова "**Самопошана**" спричинилось те, що на початках українського поселення українці зазнали прикрих зневаг від співгорожан. Щоб унукнути таких дошкульних образ і почуття пониження, українці, головно молодь, вирікалися своєї національної приналежности, змінювали свої прізвища або тікали до Америки. Цю дискримінацію болюче відчував Союз Укріїнців Самостійників, засуджував її, разом з тим видвигнув це гасло особистої і національної пошани.

У кличі "**Самостійність**" СУС кликав будувати своє громадське життя своїми власними силами. Причиною того було знову ж те, що різні релігійні і політичні групи заходились за дешевий гріш здобувати українських поселенців для своїх цілей. Напр. Свідки Єгови захопили були у свої руки тисячі родин у Саскачевані та Альберті, і вони назавжди

пропали для нашого народу. Подібне третє слово "**Самодіяльність**" промовляло до амбіції української людини, поклик до ініціятиви, до творчої особистої і громадської праці, відчути свою самовартість достойного громадянина, плекати віру у власні сили.

Цікаво, що цю саму ідеологію 50 років пізніще виголосив у своїх 10-ти заповідях українця у вільному світі редактор Іван Сирник, один з ідеологів СУС на Першому Світовому Конгресі Українців у Нью Йорку 1967 року, яку прийняли українці всіх інших організацій у світі. Ось один з них:

"Крім громадянства моєї країни, я ще маю окреме духове громадянство. Це моя "Святая Святих". Я є українець і своєї української духовости я за ніяку ціну не зречуся. Я не можу зректися свого українства, так як не можу зректися своїх батьків і сказати, що їх у мене ніколи не було. Я можу змінити своє державне громадянство, але я не можу змінити свого національного роду".

Ця сама ідеологія, ці самі завдання лежали перед Союзом Українок Канади. Тут кожна членка набирала довір'я до своїх сил, тут вона вчилася цінити і шанувати рідне слово, свою молитву, свою вишиту сорочку, привезену з рідного села, зберігати себе і своїх дітей від чужих небажаних впливів.

Громадське життя і праця нашої організації і досі майже не припинялись хоч і зазнали багато змін від перших років діяльности. Членство і провід організації йшли в парі з біжучими подіями, беручи чинну участь у Конгресах Вільних Українців, а згодом й у Світовому Конгресі Вільних Українців. Включались ми і в протестаційні віча у роковини голодомору в Україні, арештів і засуджень, коли по другій світовій війні впала залізна заслона, що ділила Україну від вільного світу через 50 років.

У своїй внутрішній праці Союз Українок Канади за той час проводить широку, національно освідомлюючу і культурно громадську працю, організує й видає власний журнал "Промінь", допомагає фінансово в будові будинку для Українського Музею в Канаді, організує, опрацьовує та видає історію організації — "Півстоліття на громадській ниві" Для освітньої праці по відділах опрацьовує і видає в трьох томах "Нариси української культури". Членство і провід організації включаються у підготовчу працю величавих святкувань "1000-ліття Християнства" поруч своєї Української Православної Церкви. Багато більших і менших подій записані у нас у виданих окремих томах нашої історії.

На закінчення хочу лише підкреслити, що нам, членкам Союзу Українок Канади, в роковини нашого 70-ліття доля дозволила бачити і переживати великі історичні події в житті нашого народу в Україні. Бо рік 1991 сколихнув серцем мільйонів нашого народу, коли він, народ, своєю власною волею, так як ми хотіли, розбив пута неволі, що Україна скинула з себе чуже панування і стала на шляху будови власної держави. Таким світлим акордом закінчую моє святочне слово.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ВІННІПЕҐ, МАНІТОБА

УКРАЇНІ — НОВУ КОНСТИТУЦІЮ

Таким кличем Національна Рада Конґресу української інтелігенції звертається до громадян України.

11 листопада 1995 року відбувся Конґрес української інтелігенції. Програмовий документ Конґресу: маніфест української інтелігенції. Отже, більшість національно свідомих інтелектуалістів в Україні турбуються її майбутнім. А турбуватися є чим.

24-го серпня цього року Україна святкуватиме 5-річчя незалежної держави. Про відродження української держави мріяла велика частина українського народу та, суцільно, вся еміґрація.

Осягнути незалежність — це одна справа, а утвердити чи зміцнити молоду державу — це вже інше.

Здається, що відповідь зовсім проста: всі сили, хто б вони не були і де б вони не містилися, потрібно змобілізувати для цієї величної будови.

На превеликий жаль цього не сталося. Наш парлямент (Верховна Рада) поділений. Тут наведу уривок з репортажу А. Лисого, поданого в "Українських Вістях" (травень 1996)

В Верховній Раді "змагаються дві сили: націонал-демократи хочуть якнайшвидшого прийняття Конституції і підтримують Президента. Комуністи — проти Конституції, запропонованої Президентом. Вони подали свій проєкт під назвою "Конституція УРСР", в якій пропонують радянський устрій, червоносиній прапор, старий герб Совєтської України і т.п. Треба лише послухати цих наших власних виродків. Вони всі говорять російською мовою, хоча українську знають. Їхні промови сповнені образ, насмішок, принижень на адресу Президента. вони не приховують свого бажання втягти Україну в союз з "братской Россией", вони за новий Союз. Отже, висновок: влада в Україні є неукраїнська. Ці запроданці явно і ясно проти незалежности України, проти зміцнення її як держави".

Український уряд є ще дуже молодий. З вище наведеного бачимо, що він ще дуже і дуже нестабільний. Все ж таки ми маємо Президента, вибраного українським народом. Він має труднощі з опануванням ситуації, труднощі з проведенням реформ, труднощі з затвердженням Конституції України (Україна ще й досі живе по конституції УРСР). Ось чому Національна Рада Конґресу української інтелігенції звертається з гаслом:

"Україні нову Конституцію! — до **Президента України**, як гаранта суверенітету і безпеки держави, з вимогою вжити рішучих заходів; до **демократичних і центристських сил** у Верховній Раді України з закликом консолідуватися для того, щоб проєкт нової Конституції якнайшвидше був винесений для схвалення парляментом, а в разі неприйняття — винести проєкт на Всенародній референдум; до **українського народу, всіх громадян України** з проханням, підтримати проєкт Конституції України для утвердження в нашій державі справді демократичного правового порядку, щоб не допустити до реставрації тоталітарного режиму".

Ми, зі свого боку, мусимо дати підтримку цим закликам української інтелігенції, підтримку Президентові України з затвердженням Конституції України, основного закону держави.

Ідеологія ж сучасної української держави — це соціальний та культурний розвиток на базі історії та мови корінного населення. Без такого напрямку українська держава не буде збудована. Нашу працю ми мусимо скеровувати на добро цілого народу, докласти всіх зусиль, щоб втілити наші бажання у практичні діла. Подаймо руку в першу чергу тим, хто дбає про молодь — учителям українських шкіл, жіночим організаціям, які дбають про виховання дітей, починаючи з дитячих садочків, помагаймо розбудовувати національну школу в Україні і підтримуймо Рідну школу в Канаді.

О.Г.

ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ "ПРЕМІЯ СВОБОДИ"

21-го лютого у Вашінґтоні Л. Кучма отримав нагороду, надану Фрідом Гавз. Тут подаємо уривки з промови Президента після отримання нагороди

"Скажу відверто: одержувати нагороду, гадаю, приємно кожній людині, але приймати нагороду з такою символічною назвою, якою є "Премія свободи", ініційована свого часу організацією Фрідом Гавз, є великою честю. Особливо, коли знаєш, що серед її лавреатів є такі визначні особистості сучасности, як Вінстон Черчіл, Двайт Айзенгавер, Линдон Джансон, Вацлав Гавел, Далай-лама.

Вручення мені як Президентові України цієї нагороди я сприймаю, насамперед, як вияв підтримки нашої держави, яка лише п'ятий рік живе в умовах незалежности, і як визнання важливости її місця і ролі в европейському і міжнародному співтоваристві.

Для моїх співвітчизників слово "свобода" означає не тільки існування України як самостійної держави. Це також її поступова інтеґрація у найважливіші европейські та міжнародні структури, без чого неможливо досягти успіху у будівництві сучасної цивілізованої країни. Ми не дивимось на свободу як на можливість задовольнити свої інтереси за рахунок інших. Навпаки, ми вважаємо, що це також і обов'язок дотримуватись тих правил, за якими живе цивілізоване людство.

.....

Прийняття нової конституції ми розглядаємо, насамперед, як остаточне подолання політичних та ідеологічних антагонізмів, відмова від конфронтаційного сценарію суспільного розвитку і прийняття загальних "правил гри" як нинішніми, так і майбутніми політиками. Отже, конституція виступає новим, фундаментальним за своїм значенням, чинником стабільности суспільства, державної влади і політичної системи загалом.

Проєкт нової конституції заперечує можливість панування у системі влади лише однієї політичної сили, що в нашій ситуації ще небезпечно. Таким чином, суспільство отримає надійний захист від загрози повернення до авторитарної чи тоталітарної форм політичного управління.

.....

Коріння демократії, свободи і відкритого суспільства, які проникли у глибинні пласти народу, вирвати вже неможливо. Історія дала нашому народові шанс увійти до спільного европейського дому вільних демократичних націй, стати складовою частиною загальноевропейського і світового процесу, поширеного простору демократії і свободи.

Ми скористаємося ним і станемо в ряд передових демократій світу. Це буде перемога для всіх. То ж давайте боротися за неї спільно."

ТЯЖКА СПАДЩИНА

26-го квітня 1996 року минає десять років з дня вікопомної чорнобильської трагедії. І тепер, коли пригадую той жахливий квітень 1986 року, випливають у пам'яті насамперед перелякані очі матерів на київській залізниці. З відчаєм втискали вони своїх дітей у вікна вагонів, аби врятувати їм життя. Доступитися до обидвох летовищ, у Борисполі та Жулянах, було неможливо: їх окупувала партноменклатурна верхівка для перевезення власних "дорогоцінних родин".

Свого сина Олежка мені ледве вдалося посадити в якийсь додатковий потяг до Харкова лише 10-го травня о год. 3-ій ночі.

До цього часу не перестаю дивуватись злодійській байдужості керівництва до життя простого люду, особливо в перший тиждень після катастрофи. Скількох жертв і хвороб можна б уникнути, якби необхідна захисна інформація вчасно доходила до людей! Наприклад, якби було здійснено йодову профілактику захворювання щитовидної залози або вчасну дозиметричну контролю харчів, води, повітря. Хто знає, скільки накопичили радіяції кияни на одязі, на волоссі, на тілі, коли виходили на Першотравневу демонстрацію, або безтурботно занурювались у радіяційні повітряні ванни на схилах Дніпра у ці "святкові"

дні. Або 9-го травня на Світовій велогонці, на яку примусово виганяли дивитись учнів професійних училищ вздовж усієї траси.

Мій Олег стільки привіз до дядька Анатолія у Харків радіяції на черевиках та одязі, що дозиметр перейшов межу, і з хлопця все було знято і замінено.

А наших номенклатурників турбувало лише одне — як би від народу сховати правду. На всі інформації, що стосувалися Чорнобиля, було накладено табу. Перше офіційне повідомлення про вибух і пожежу оприлюднено лише 2-го травня о год. 2-ій дня.

І лише через місяць, та й не без міжнародного впливу, зібралося керівництво рятувати київських дітей. Так уже нам поталанило, що діти з моєї школи їхали з метою оздоровлення на Луганщину аж 26-го травня. І не дивлячись на теплу, зворушливу зустріч шахтарів, київські діти уже встигли одержати понаднормову радіяцію, бо часто хворіли і там. Та й місце оздоровлення варто було б обрати краще. Адже мій син так "оздоровився", що пролежав усе те літо в місцевій лікарні, хворіючи на астму. А враховуючи, що цієї ж весни помер наш батько, св. п. Віталій, то це була не краща пора нашого життя.

До речі, подібним "оздоровленням" забезпечувались лише організовані школярі. А доля дітей дошкільного віку нікого не хвилювала, крім їхніх власних батьків. Перед ними стояла проблема: або рятувати дітей, втрачаючи працю, або залишатись, ризикуючи їхнім здоров'ям.

І що ж ми маємо тепер, через 10 років? Маємо загублене покоління. Тепер це дорослі юнаки і дівчата, закохані, молоді подружжя, що вже повинні мати своїх дітей. Мій син Олег вже три роки як одружений з такою ж дівчиною-киянкою, а я все ще не бабуся, з тривогою чекаю онуків.

Пригадую, яка зелена була весна, яким пишноцвітом чарували дерева! Проте навіть доторкатися до квітів або ставати босоніж на траву було небезпечно. А як неприродно було хоронити листя восени, припорошене радіяційним пилом. І яка напрочуд багата на ягоди, гриби, горіхи була та осінь!

Проте в головах переполоханих страждениих киян лише одна думка: А скільки ж радіяції зібралося за літо на овочах, на дахах, на стінах, на деревах?" А хто міряв, скільки радіоактивного пилу завезли у Київ на колесах авт, автобусів у перші дні евакуації населення із Прип'ятті? Адже санітарні варти, де промивали авта, обладнали пізніше. Та й чи дуже допомагала ця так звана дезактивізація позбутися невидимого, всепроникаючого ворога?

Загальновідомо, скільки загинуло в перші дні катастрофи пожежників, операторів, ліквідаторів. Честь і шана цим самовідданим героям, світла їх пам'ять — у наших серцях.

Але лихо в тому, що трагедія триває всі ці 10 років і буде продовжуватись і даватися взнаки ще довго для багатьох поколінь. Чи можливо підрахувати, скільки померло за цей час, скільки народилося хворими, скільки не народилося зовсім?

Адже продовжує "дихати" випромінюванням саркофаг, нашвидку заліплений в ті перші місяці після аварії. Ось до чого привело "дострокове" завершення будівництва та ще й на заощаджених матеріялах (як галасливо репортувала спекулятивна совєтська преса в часи будівництва ЧАЕС).

Так, тяжка спадщина нам дісталася. Ось чому я звертаюсь до всіх читачів "Свободи" із своїм життєвим кредо: ми спільними зусиллями повинні зупинити Чорнобиль — ядерний, хемічний, духовий, політичний, економічний.

Галина Руденко
"Свобода" 27 квітня 1996 р.

Тамара Гержан

Моя Батьківщина —
Чорнобиля біль...
З сумними очима покинуті хати,
Моя Україна — це поле без меж,
Яке засмітили нітрати.

Моя Україна — річки і озера,
Отруєні брудом хемічним;
Моя Україна — ліси і джерела
Під страхом екологічним.

Київ, 1989 (12 років)

ДИВОСВІТ СОНЯШНОЇ ТРІЙЦІ

(На ювілейній — 75-й виставці в салоні Софії Скрипник)

В народі кажуть, що Бог трійцю любить. А коли трійця високомистецька і барвиста, яку представляла на своїй 75-й виставці відомий цінувальник українського мистецтва Софія Скрипник, то й сам Господь-Бог її благословлятиме.

А "винуватцями" цього мистецького свята, на якому за три дні побувало чимало українців (і не лише українців), були народні мистці з роду Саєнків, які продовжують гарні традиції, второвані батьком і дідусем, художником Олександром Саєнком (1899-1985).

Твори О. Саєнка зберігається в багатьох мистецьких музеях України, а на батьківщині його, на Чернігівщині, створюється художній музей.

Це про творчість Олександра Саєнка український письменник Михайло Стельмах сказав: "У народнього художника Олександра Саєнка є прекрасне панно під назвою "Святковий день". Для мене по-справжньому став святковим той день, коли познайомився з творчістю митця. Найперше, що вразило, — це щедрота барв, щедрота сонця, щедрота життя. Так, з поезії сонця, із соняшного стебла творився незвичайний живопис самобутнього художника нашого часу, творився в ім'я народу, на радість людям".

Донька художника Ніна Саєнко — спадкоємниця і послідовниця творчості свого батька, що прибула в Канаду разом із своєю донькою Лесею Майданець-Саєнко, теж художниця. Це їй відомий український поет Микола Сингаївський присвятив такі рядки:

Голубе, голубине аж синє
Запрозорилось небо до дна...
То співає душа у майстерні,
То руками чаклує вона.
І жагою чутливого серця
Воскресає і повниться світ,
Гобеленова нитка не рветься, —
То Саєнків живий родовід.

Молода мисткиня, Леся Майданець-Саєнко, як і її дідусь і матуся, член художників України, закінчила Львівський Інститут Прикладного та Декоративного мистецтва. Її техніка: гобелен, килим, розпис тканин. Її твори експонувались на численних українських і міжнародніх виставках.

Леся має і музичну освіту, захоплюється грою на бандурі. Якщо до цього ще додати, що вона вивчає народнє мистецтво, український фолкльор, історію України, то стане зрозумілим звідки вона черпає теми для своєї творчости, звідки витоки її чудових робіт.

Твори знаного у мистецькому світі народнього художника України Олександра Саєнка, які прикрасили і збагатили численні музеї України, були представлені на виставці в Едмонтоні чотирома інкрустованими соломою творами "Жнива", "Кози під деревом", "Вітряк", "Український мотив" та розписом "Птахи".

Більшість робіт Ніни Саєнко теж інкрустовані, як і в батька, соломою, що ще більше доповнюють спадкоємність творчого роду. Серед них виділяються "Тече вода з під явора", "Дерево життя", диптих "Зелений вітер", "Деревце" та ін. Мисткиня працює у різних мистецьких жанрах, але, певне, найбільше у килимарстві. Вона шукає і знаходить свої кольори та відтінки, поетизовані образи і теми життя, творить свій дивосвіт у народньому мистецтві. Ручного ткацтва килими "Осінь", "Квітковий", "Біла симфонія", "Берегиня" приваблювали до себе зір відвідувачів.

Не молодістю чи старістю визначається умілість, а талантом. І тут, як кажуть, ні взяти, ні дати. Якщо він є, то є. Молода, талановита художниця Леся Майданець-Саєнко йде своїм, не второваним кимось шляхом, відлуння дідової великої спадщини відчувається не лише в її чудових роботах, у власному почерку і пошуку, але вже в поєднанні земного і космічного, у своєму дивосвіті.

Леся Майданець і Ніна Саєнко

Біля її батик-розписів "Українське сонце", "Золоті ворота", "Різдвяна ніч", "Прийдешнє" надовго затримувались ті, хто прийшов на виставку помилуватись чарівним світом, які творять мати і донька, їх сонячними творами.

З великим інтересом оглянули цю виставку творів роду Саєнків і в Торонті, і в Ріджайні.

А в Едмонтоні вона завершила свій маршрут по Канаді. Нам, відвідувачам цієї прексаної виставки, залишається лише побажати майстрам пензля, народним умільцям нових творчих успіхів, нових злетів у творенні краси.

Юхим Красноштан
(подано із скороченнями, О.Г.)

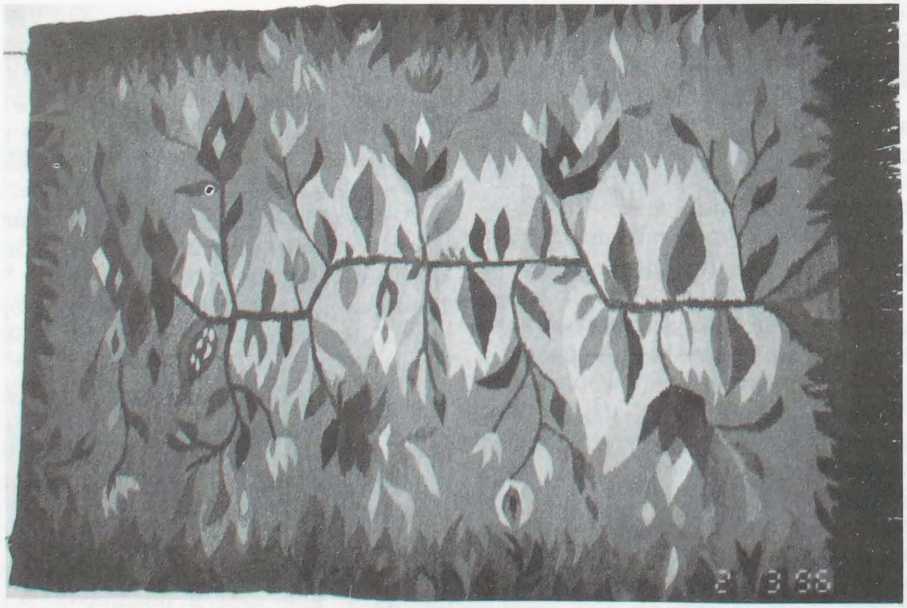

Ніна Саєнко — килим

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО ТРАДИЦІЙНОГО ВЕСІЛЬНОГО ОБРЯДОВОГО ХЛІБА І РУШНИКІВ

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

(Закінчення)

Дивень з Донецької обл., оздоблений мотивом сонця, з двома гілками, які обплетені зубцьованим тістом і наче райдуга нагнуті до середини та разом злучені червоною стяжкою і квіткою з колосків і калини.

Дивень з Полтавщини — сплетений калач, навкруги обложений голубками "до пари", з шишкою посередині. В нього встромлені дві гілки, обплетені позубцьованим тістом і вгорі злучені двома голубками.

Ще інший вид "дивня" з Полтавщини — калач сплетений вдвоє і навкруги обведений обручем, а в нього встромлені, як триніжок, три "теренки" з паростками, запечені в тісті. Вгорі злучені та прикрашені стрічками, штучними квітками з волошок, житніх колосків, калини і барвінку.

Були виставлені поодинокі "теренки" — гілочки обвиті зубчастим тістом, зверху викінчені "теремочками" (маленькою шишкою) та встромлені у велику шишку в калачі.

"Перепієць" теж тут був — випечені маленькі пташки на обвинених папером прутиках, встромлені у високу бабку.

Лежав тут також і "верч" — три біленькі шишки, обгорнуті зубцюватим обручком з тіста. На Київщині, молода з "верчом" запрошувала на весілля, а подекуди "верч" приносили, щоб молодого упустили у двір молодої.

Виставку заключало весільне обрядове печиво з Волині. Це були "трепетушки" — печиво у формі S.

"Двійки" — два буханчики, спечені разом. На заручинах батьки дарували їх молодятам. Клали їх теж на одній тарілці на дві ложки перед молодими, пізніше під голови у коморі.

Більшість весільного обрядового печива на цьому столі виготовила гостя з України Л. Наконечна (с. Терентіїв, Гощанського р-ну, Ровенської обл.) — оровай з підошвою та кількох паляниць. Зверху, посередині, приміщена пишка, а навкруги наложені фігурки закручені або схрещені ("заручини"). Зубцьовані смуги тіста, наче колоски, окружають їх у формі сердець. Коровай обведений обручем-косою або зубцьованою стрічкою з тіста. Спечений коровай прибраний голубками, барвінком, калиною, колосками, маками, волошками — штучними квітами.

Малий коровай менший і менше оздоблений. Малим короваєм-сіллю на рушнику батьки вітають молодих після повернення із вінчання.

Весільний калач приносять на весілля куми. Він дещо більший як ті, що їх приносять запрошені гості.

"Гуска" — хліб у формі великої птахи (завязане у вузол тісто з додатковими крильцями і здьобом). Гускою обдаровують хресних батьків, кумів і рідню молодих.

Випечені були тут теж і"шишки" — січені з одного боку валки тіста і звиті у трубку-булочку, різнородні плетінки з тіста для обдарування гостей весілля. У повище згаданій місцевості, посьогодні придержуються весільних ритуалів зі співанками, підкреслювала Л. Наконечна.

Виставкою заілюстровано багатовікову традицію, територіяльні дифернції, різноманітність весільних хлібів та рушників.

Велич обрядових весільних хлібів, здавалось, наспівувала весільні мельодії, приваблювала і зачаровувала.

Стіл з випозиченими короваями засвідчив, що цей рід народньої традиції зберігається і дальше розвивається — культивується. Магіка і ритуальні функції весільного обрядового хліба зовсім затерлася, але весільний коровай і дрібне печиво-пташки, коровайці, задля традиції, щораз більше популяризуються і усучаснюються — короваї ростуть у

поверхи, їх прикрашують коронами з барвінку і мініятурними рушничками, а пташки-голубки є неїстивними оздобами.

Магіка рушника теж затратилась, але традиція його, як декорації, зберігається і задля традиції функція рушника у сучасному весіллі відроджується. Широко спопуляризованою стала традиція піднесення хліба-солі на рушнику, як вияв високої гостинності українського народу.

Офіційне відкриття виставки відбулося в неділю, 24-го вересня 1995 р. Виставку можна було оглянути від 24-27 вересня, 1995 р., від 1-6/9 г. пополудні. Членкині музею дижурили та проводили демонстрування виробу дрібного весільного печива.

Була добре зроблена рекляма. Виставку відвідало 800 осіб, в тому числі 350 студентів із двомовних шкіл. Для 150 дітей двомовної програми було виділено 5 столів для переведення лекції формування-тулення дрібного весільного печива.

Завдячуючи спільним зусиллям — наполегливій праці членів музею і членок СУК, а особливо вмілому організаторові, який доклав багато старань, виставка відбулася з великим успіхом.

За словами М. (Ч.) Куця —

"...Я думю, що найбільше задоволення приходить тоді, коли справа, яку я розпочав, продовжуватиме жити".

Надя Цинцар

ВІДДІЛ СУК ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
ВЕРНОН, Б.К.

Річні Збори Відділу СУК ім. Св. Княгині Ольги у Вернон, Б.К. відбулися 14-го грудня, 1995 р. Присутніх членкинь, що брали участь в цих зборах, було 17, а всіх приналежних до відділу місцевого СУК є всього 21 членкиня.

Річні збори відкрила молитвою пані Доротея Панчук — голова відділу, як і рівнож було вшановано покійних членок однохвилинною мовчанкою. До президії переведення зборів було вибрано пані Доротею Панчук — предсідницею, а пані Розалію Григірчук — писаркою. В програмі зборів слідували річні звіти з діяльності і праці управи відділу. Звіти подали: уступаюча бувша голова пані Ліна Кучер, пані Доротея Панчук —голова, пані Розалія Григірчук — секретарка, пані Марія Демко — касієрка, пані Анастасія Микитюк — референтка "Променя", перша заступниця голови відділу — Анна Михалко, друга заст. — Анна Мичальська.

Звіт від *Багатокультурности* подали Ліна Кучер і Софія Князь, а від *Контрольної комісії*: Марія Сокол, Софія Князь і Ольга Артимович. Дальше слідував звіт від *відвідування хворих:* Марія Сокол, Ліна Кучер, Софія Князь. *Від церковних сестриць:* Антоніна Зозуля, Ліна Кучер і Єлисавета Паєс, від *телеф. комітету*: Ліна Кучер і Єлисавета Паєс. *Звіт від господинь подали:* Катерина Богач і Анна Малиш, а від *купування харчів*: Анна Малиш і Марія Демко.

На закінчення звітів Доротея Панчук висловила щиру подяку всім членкиням за добру і спільну співпрацю і кооперацію та добру злагоду у місцевому відділу, в якому виконувалися позитивні та корисні суспільні обов'язки.

В продовж минулого року з діяльної праці наших членкинь відбулися деякі святочні і організаційні події, а саме: членкині в час Різдвяних Свят приготовили Св. Вечерю, ходили колядувати, приготовили гостинну перекуску для дітей і молоді з нагоди Св. Миколаївського і Різдвяного Концерту. Доглядали і прибирали в Божому Храмі на протязі цілого року. Відбули інші святочні імпрези, як от на честь Лесі Українки, Ольги Кобилянської і брали участь на відзначенні роковин Тараса Г. Шевченка в концертовій програмі, брали активну участь в пробах церковного хору та беруть участь у співі на Службах Божих. В часі Різдв'яних Свят розвозили подарунки для старших і немічних членів і членок, як і рівнож у час Великодніх Свят. Обдаровували хворих і немічних картками, цвітами і традиційними вартостями у часі згаданих святку-

вань. Наш відділ СУК також приготовляє великоднє печиво, спільне Свячене у час Хоминої Провідної Неділі. Відбувається також Річний Базар, під час якого є випродаж багатоякісних продуктів із печива та інша пожива. В часі посмертних похоронів наші членкині обслужують вірних і родини на поминальних тризнах смачними стравами, перекусками та ін. як рівно ж наші членкині беруть участь в шпитальній обслузі, а це відбувається кожного року у травні місяці. А також кожного року приготовляють храмовий обід в час Храмового Свята. Наші членкині брали активну участь в Провінційному З'їзді наших складових організації СУС, ТУС і СУК, який відбувся минулого року в Верноні.

Членкині також беруть активну участь на зборах місцевого Конгресу Українців Канади, належать до місцевого Комітету багатокультурности і до шпитальної "Аксилері". Членкині кожних три місяці відзначують своїх членкинь з нагоди їх дня уродин, гостять їх тортами і чаєм. У час місячних зборів читаємо "Вісті з Централі", журнал "Промінь". Наша голова відділу Доротея Панчук минулого року брала участь як делегатка в З'їзді складових організацій СУС, СУК і СУМК у м. серпні в Торонто, Онт.

Наш Відділ зложив пожертви на слідуючі установи: на місцеву Церкву в Вернон, "Поміч Україні", на УПЦК, Колегію Св. Андрея, на місцевий шпиталь у Вернон, на діягнозу "рака", Музей у Саскатуні, на тих, що сліпнуть, на слабуючих дітей, потерпілих від Чорнобильської радіації. Жертвували на журнал "Промінь" і на "Український Голос". Жертвували до провінційної управи, на краєву організацію СУК, на допомогу "Телетон" і на захворювання цукрицею.

Переобраний заряд на 1996 рік:

Ліна Кучер — *бувша голова*
Доротея Панчук — *голова*
Анна Михалко — *І-ша заступниця голови*
Анна Мичельська — *2-га заступниця голови*
Розалія Григірчук — *секретарка*
Ґейл Чез — *заступниця секретарки*
Марія Демко — *касієрка*
Югена Наконечна — *заст. касієрки*
Софія Князь і Ліна Кучер — *референт. багатокультурности*
Софія Князь, Марія Сокол і Ольга Артемович — *контрольна комісія*
Анастасія Микитюк — *референтка* "Променя"
Ліна Кучер, Єлисавета Паєс і Антоніна Зозуля — *церковні сестриці*
Єлисавета Паєс і Ліна Кучер — *ком. телефонічного зв'язку*
Ліна Кучер, Катерина Богач, добр. Параня Блажук, Анна Малиш і Ольга Артемович — *господині*
Марія Демко і Анна Малиш — *купування харчів-продуктів*

Розалія Григірчук — секретрка

ВІДДІЛ СУК ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ТРАНСКОНА, МАН.

Річні збори відділу відбулися 5-го грудня 1995 року в церковній авдиторії в присутності 20 членок. Голова Олена Шипит привітала присутніх членок і відкрила збори молитвою. По молитві хвилиною мовчанки і співом "Вічная пам'ять" вшановано покійних членок.

Предсідницею зборів була Олена Шпит, а секретаркою Славка Собкович.

Відтак слідували звіти заряду і комітетів з цілорічної праці відділу. Голова дала свій звіт, склала сердечну подяку всім членкам за щиру співпрацю. У відділі є 26 членок.

Під час 1995 року було 9 місячних зборів та одні річні збори. На зборах читаємо обіжники з Централі, від Провінційної Екзекутиви і різні цікаві статті з "Променя".

Членки роздавали кошики з овочами для старших і хворих членів перед Різдвом, ходили з колядою разом з церковним хором, приготовили Святу Вечерю на Йордан, організували свято Лесі Українки і Тараса Шевченка, із цієї нагоди зібрали $50.00 на журнал "Промінь".

Приготовили Весняний Чай і випродаж печива з виставкою українських вишивок, писанок та інших речей. Приготовили спільне свячене, обід на Храмове Свято, осінню вечерю і базар. Також мали 2 бенкети, пирогову вечерю і 5 похоронних перекусок, продавали вареники і голубці на замовлення.

Подаємо каву і перекуску щонеділі після Богослуження, це дає нагоду людям познайомитись. Видана нами куховарська книжка продається з добрим успіхом.

Наш добродійний комітет висилає квіти і картки побажання хворим, також членки відвідують хворих по лікарнях і домах. Під час Великодніх Свят приготовляємо кошики з свяченим для хворих і старших членів; членки сходяться пекти паски на випродаж, що відбувається дуже успішно; також посилаємо квіти і картки співчуття, взірцево дбаємо про чистоту і порядок у церкві.

Відділ вислав делегатки на з'їзди, продаємо білети з Централі чи Пров. Управи, чи Музею; виповнили і вислали анкету і бюджет до Централі. Склали пожертви на "Промінь", стипендійний фонд, Колегію Св. Андрея, на дитячі лікарні в Україні, а, головне, на церкву, на нове устаткування до кухуні при залі гроамди Всіх Святих.

Управа відділу на 1996 рік:

Уступаюча голова — Емілія Бажило
Голова — Олена Шипит
І-ша заст. голови — Емілія Бажило
2-га заст. голови — Василина Олійник
Секретарка — Славка Собкович
Фінансова секретарка — Евелин Бажило
Контрольна Комісія — Галина Чубата(-ий), Олена Шувера.
Референка "Променя" — Славка Собкович
Сестриці — Марія Лупачов і Вероня Ланюк.

Нововибрана голова Олена Шипит подякувала за вибір і довір'я, за добру дружню співпрацю в 1995-му році. Збори закінчили молитвою. Після цього членки засіли до смачної вечері, як подяку за їхню працю при відділі і для церкви.

СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ і ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Дня 24-го березня 1996 року відділ ім. Лесі Українки спільно з громадою Всіх Святих, церковного хору і Рідної Школи в Трансконі влаштували свято Лесі Українки і Тараса Шевченка.

Зразу по Богослуженні всі присутні зійшлися в церковні залі, де жіноцтво приготовило перекуску.

Програму свята відкрила голова відділу пані Олена Шипит, привітавши присутніх. Святочну доповідь прочитала Славка Собкович про молодість славної поетеси Лесі Українки, її життєвий шлях, її творчість.

Першою точкою на програмі Андрій Сушко і Бринт Боблінський з Рідної Школи прочитали вірші Тараса Шевченка. Доня Телбат, Ліса і Памела Сушко проспівали "Садок вишневий коло хати".

Реферат про Шевченка і значення його поезій для українського народу виголосив парох о. Тарас Удод.

Церковний хор проспівав *"Заповіт"* і *"Думи мої"* під деригентурою Дебори Прокопчук. Спільним співом *"Ще не вмерла Україна"* закінчилась наша спільна програма.

Пан Денис Мимко, голова церковного заряду, щиро подякував всім тим, хто займався підготовкою програми, усім виконавцям та всім присутнім.

З нагоди цього свята відділ СУК ім. Лесі Українки в Трансконі жертвує $50.00 на журнал "Промінь". Редакції бажаємо найкращих успіхів в корисній праці.

Секретарка — Славка Собкович

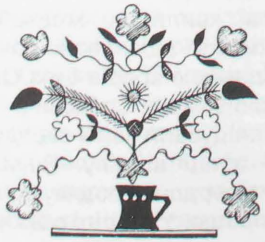

ПОЗДОРОВЛЕННЯ З НАГОДИ ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

З нагоди дня народження моєї доні **Олі Кошлай Піно** (1-го червня 1996 р.) в її честь дарую на пресовий фонд "Променя" $50.00. Я їй бажаю доброго здоров'я на довгі роки життя, на "Многая, многая літа!"

Мама Катерина Кошлай
Монтреаль, Квебек

Редакція "Променя" щиро вітає шановну пані **Дарію Янду з 90-міттям**. Бажаємо їй доброго здоров'я ще на довгі роки життя! Згадку про неї ми писали 1992-го року в "Промені", ч. 4, ст. 6.

Я, особисто, щиро дякую пані Янді за подаровані мені книжки та за теплі слова для "Променя":

"Я люблю Ваші редакційні статті і Ваше редагування, люблю "Промінь".

Дарія Янда

На Многії Літа, пані Яндо!

Олена Гринь

УРОДИНИ ПАНІ ДАРІЇ ЯНДИ

Відбулось приємне прийняття в 90-літні уродини Дарії Янди в авдиторії Катедральної Прав. Громади Св.Івана.

Пані Дарія Янда одна із основательок Союзу Українок Канади і організаторка багатьох відділів СУК, голова в Альберті, як також бувша голова СУК, Пров. голова, голова садочку, музею і безліч комітетів, як рідна школа і поміч скитальцям.

Пані Янда дійсно заслуговує на велику пошану від нас молодших членок цієї великої і найстаршої жіночої організації, яка повстала 1926 року за ініціятивою молодих студенток таких як Дарія Янда.

В неділю 19-го березня, 1996 року архиєпископ Іван, отець і добр. Семотюк та голови і представниці відділів Союзу Українок засіли до смачного обіду з п. Дарією Яндою та з її дочкою д-р Раїсою Файсон з Оттави.

Стіл був гарно приготований, на середині вдекорований торт, що його приготовила п. Василина Даркович.

При вході від відділу Союзу Українок при Катедрі Св. Івана бувша голова п. Надія Гиманик привітала свою членку п. Янду і приколола їй чудовий корсаж орхидів.

Програмою провадила п. Звоздецька. Вона покликала отця Семотюка до молитви, а Владику Івана до благословення. Після обіду від Пров. Управи СУК голова Александра Гоголь коротенько розказала про заслуги п. Янди, а їх є так багато, що не можемо перечислити в цей коротенький час. Вона вручила китицю червоних рож п. Янді.

Опісля слідуючі привітали і згадували заслуги п. Янди.

Архиєпископ Іван привітав і перечитав Грамоту від Митрополита Василія з Вінніпегу (що була велика несподіванка для п. Янди).

Отець Семотюк дав признання від Катедри Св. Івана таким будівничим піонерам як пані Янда за довголітню працю.

Від відділу св. Івана п. Надія Гиманик, яка заступала голову Наталку Кіт, прочитала про широку працю відданої членки СУК п. Дарії Янди.

Від відділу ім. Лесі Українки при Церкві Св. Ілії в Едмонтоні привітала пані Янду голова Анна Доскоч.

Від Дому Синьйорів "Дніпро" п. Ліна Чернівчан привітала і пригадала про курси тканння та що п. Д. Янда навіть подарувала ткацький верстат.

Від відділу Св. Анни — при церкві Св. Антонія в Едмонтоні, голова Анна Ткач подякувала п. Янді за поміч, що п. Янда давала відділові.

Пані Люба Грегорі — бувша заступниця голови Жіночої Канадійської Ради Жінок льокальної і Крайової, розказала про вклад праці п. Янди в льокальну Жіночу Раду (Women's Council). Про цю працю, про яку ми замало знаємо, буде окремий допис.

Анна Звоздецька сказала, що не раз на з'їздах СУК ми вітали п. Янду і дякували і нагороджували за її заслуги та що є багато дописів про це в минулому.

Пані Дарія Янда — писателька багатьох книжок і поетка, вірші її знайдете в книжках, які вона видала. Найновіще її видання — це є книжка українського ткання в кольорах.

На кінець Анна Звоздецька прочитала одну поему п. Янди.

Пані Даркович засвітила свічку на тортові, присутні відспівали Многії Літа.

Пані Янда зі сльозами в очах щиро дякувала всім, що так щиро привітали її. Дочка Раїса Файсон також подякувала за приємну зустріч і запросила всіх до хати на чайне прийняття, яке приготувала дочка і син Володимир, вони гарно угостили гостей не тільки чаєм, але й вечерею.

Щоб вечір лишився на добрий спомин, слідуючі зложили жертви в честь пані Янди на "Промінь": Люба і Іван Грегорі — $20.00, Василина Даркович — $15.00.

По $10.00 — Іванна Дженис, Ольга Ганночко, Надя Гиманик, Александра Гоголь, добр. Семотюк, Вікторія Криса, Філя Кругляк, Дарія Янда, д-р Раїна Файсон, Марія Косташ, Карла Козак , Йогання Михайленко, Анастасія Шемелюк Радомська, Анна Звоздецька.
Анна Доскоч — $8.00 Разом $183.00

Щасти вам Боже п. Янда, щоби ще в здоровлю прожити на Многі Літа.

P.S. Вітання дуже гарне прийшло день пізніше від Централі СУК, за що ми дуже вдячні. *А.З.*

ЧАЙ ЧЛЕНСТВА ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
САСКАТУН, САСК.

Перший ряд (зліва) — нагороджені членки:
Оля Вахняк, Михайлина Симчич, Марія Буджак, Елисавета Кріпка (-ий)
Другий ряд (зліва): Марія Кіндрачук (заст. гол. відд.), Анна Клапущак (секретарка),
Славка Скварчук (заст. пров. гол.), Анна Стінка (гол. відд.), Розана Малик (предсідниця)

В неділю 25-го лютого 1996 р., відбулася програма й чай членства в Катедральній Авдиторії.

Панна Розалія Малик відкрила програмове свято і запросила о. Демяна Гоголя провести молитву. Панночка Малик пригадала присутнім що приємно бачити так багато членкинь і гостей і як на місці є в день святкування подякувати і вшанувати членкинь відділу, бо праця жіноцтва є дуже важною в житті при наших Українських Гроамдах.

Голова відділу Анна Стінка привітала всіх присутніх і запросила тих, що ще не є членками нашого відділу, записатися сьогодні. Праця відділу є цікава, весела і потрібна в житті української жінки.

Після привіту Анна Клапущак представила членок, котрі в цей день є відзначенні за приналежність до відділу, за їх працю для нашого Союзу.

Відзначена за 25 років — *Оля Вахняк*
Відзначена за 50 років — *Марія Буджак* і *Михайліна Симчич*
Відзначена за 60 років — *Єлисавета Кріпкий*

Короткі біографії вшанованих членок були прочитані. Наш відділ є гордий, що ці членкині брали і далі беруть активну участь в різних позиціях нашого відділу. Як всім є віддомо, наша Марія Буджак (Воронюк) була головою Крайової Управи Союзу, де вона віддала багато свого часу і здібностей. Щира подяка була висловлена всім відзначеним членкиням. Заслужені членки отримали рожу і грамоту, котра відзначує їх роки членства.

Анна Клапущак також щиро привітала трьох нових членкинь, котрі вписалися в членство нашого відділу. *Вони є:* Леся Сопотик, Розалія Сопотик, Ева Білокурий.

Нововписані членки отримали вступні грамоти і копію Статуту Союзу Українок Канади.

Жіночий хор прекрасно виконав дві пісні "Червона Ружа" і "Не хилися Калинонько".

Голова Анна Стінка представила гостю-бесідницю пані Славку Скварчук з Йорктону, Саск. Пані Скварчук є перша заступниця Провінційної Екзекутиви на Саскачеван.

Пані Скварчук промовляла на тему, котра нас багато турбує — наші теперішні проблеми: як затримати наших дітей, нашу молодь при наших організаціях. Вона просила щоби ми були на сторожі та щоб ми не допускали, щоб наша майбутність пропала. Збережім нашу молодь, щоб вона брала участь в наших проєктах. Ми мусимо заохочувати молодих дівчат до праці і давати їм признання за їх участь.

It appears that today our spiritual, cultural and family traditional lives are at a crossroads. Many outside influences such as sports and television appear to be taking priority over home and family life. Children require more parental guidance, sound moral teaching and a healthy dose of discipline". Mrs. Skwarchuk emphasized that each of us must maintain a Christian attitude and strive to always set a good example for our children to follow.

Марія Сопотик від імені всіх присутніх щиро подякувала пані Скварчук за цікаву і поучаючу доповідь, а також, що їй було надзвичайно приємно подякувати *Славці*, тому що вона є її *сваха*.

Після доповіді молоденька Кариса Клапущак дуже вміло і прекрасно відограла скрипкове сольо "Ой літай сокілонько" і "Гопак".

На закінчення програми Розаня Малик подякувала всім присутнім, що прибули і збагатили це Свято. Вона поздоровила відзначених членок і привітала нововписаних членкинь.

Розаня висловила сердечну подяку комітетам і всім, котрі причинилися до сьогоднішної програми. Вона запросила всіх присутніх залишитися на перекуску і чай.

Так, як у попередніх роках, прихід з цього святкування відділ дарує на журнал "Промінь".

А.К.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
КАЛҐАРІ, АЛЬБЕРТА

СУМК при катедрі Св. Володимира в Калґарі числом малий (начисляє всього 14 членів віком від 8-ми до 20 років) та все ж таки під умілим керівництвом панни Катрусі Кулмач бере активну участь в усіх проявах українського церковного і громадського життя.

Маємо надію, що наша молодь остаточно заступить нас, старших, і буде продовжувати наші рідні традиції і рідну мову.

Надя Мекдоналд,
дорадниця СУМК

P.S. На пресовий фонд "Променя" даруємо $50.00. *Н.М.*

Анастасія Міненко

ЗАЄЦЬ ТА ЇЖАК

(За Наталею Забілою 1990)

Декорація: *Садок, чи просто кілька кущиків і пеньок. Було б добре, якби Зайчиха сиділа коло хати.*

Дієві Особи: Зайчиха-Мати, Зайчик, Їжак і Заповідачі.

Речі: Клубок вовни, шпиці до плетення

Одяг: Зайчиха-Мати — вишита блузка, довга спідниця, білий фартух, на голові шапка з заячими вухами, а поверх може бути хустка.

Заєць і Їжак — одяг відповідний.

Заповідачі — український одяг.

ЗАПОВІДАЧ І: Зайчиха-Мати біля хати
сиділа якось у садку
і для синка, для Зайчиняти,
плела панчішку в холодку.

ЗАПОВІДАЧ ІІ: Панчішка, знай собі плететься
така пушиста та м'яка!
Вовняна нитка в'ється, в'ється
і розвивається з клубка.

(Зайчиха плете й наспівує якусь українську пісню, а відтак схоплюється кладе плетіння на землю і каже):

ЗАЙЧИХА: — Ой, леле! —
Я тут сиджу собі й плету,
а борщ кипить і, як на лихо,
збігає, мабуть, на плиту!...
(відходить)

ЗАПОВІДАЧ І: І от вона побігла в хату
І позабула під дубком
Свою роботу розпочату —
Панчішку разом із клубком.

Лежить клубок, лежить панчішка
аж тут заходить у садок
Стрибайчик-Зайчик, довгі ніжки,
і Їжак, його дружок.

Їжак: *(підходить до місця, де сиділа Зайчиха, розглядається...)*
Поглянь який клубок добрячий!
Давай пограємось в м'яча!

ЗАЙЧИК: — О, ні, не можна!
Це ж не м'ячик!
Розгнівається мама дуже
Й мене за вухо поскубе! —

ЇЖАК: Не бійся, друже,
Я захищатиму тебе.
Бо я нічого не боюся,
Нікого й слухать не люблю;
Як хтось зачепить — вмить згорнуся
І колючками поколю!..

ЗАПОВІДАЧ II: І не послухавши Зайчати,
Їжак схопив отой клубок.
Та як почне його качати
Й перекидать через дубок...

(Тут іде забава — Їжак підкидає клубок ниток вгору наче м'яч, ловить його і кричить, свище, знову кидає його від себе, за ним ганяється. Зайчик стоїть з боку й приглядається).

ЇЖАК: Ходи, хапай... Кидай до мене...

ЗАПОВІДАЧ I: Забувши старх,
Зайчик сміється з веселих
жартів Їжака...
А довга нитка в'ється, в'ється
І розвивається з клубка!

(Їжак і Зайчик бавляться нитками, якби м'ячем, скачуть і сміються)

ЗАПОВІДАЧ II: Панчішка зменшується швидко,
панчішки-наче й не було!
В кущах заплуталася нитка,
Все павутинням заплело!

ЗАЙЧИХА-МАТИ *(вибігає з хати, сплескує руками і говорить):*
Ой, лихо!
Та що ж це робиться в садку!

ЗАПОВІДАЧ I: Їжак одразу схаменувся
І, щоб не трапилось біди,
колючим м'ячиком згорнувся
Та й закотивсь хто-зна куди! *(Їжак зникає...)*

(Зайчик стоїть і чухається за вухом)

ЗАЙЧИК: Чи залишиться, чи тікать?...

ЗАЙЧИХА *(підходить до Зайця й скубе за вухо):*
Що я тобі казала?!
Як я тебе навчала?!
Бачиш нитки зіпсуті!
І панчішці не бути!

(Зайчиха і Зайчик відходять зі сцени)

ЗАПОВІДАЧ II: Отак скінчилась
Казка наша:
Зайчик плаче і пищить...
А де ж Їжак?
Та що питати!
Сидить напевно десь в кущі.
Чи справжній друг він для Зайчати?
Про це хай скажуть слухачі!

з а в і с а

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

БЛ. П. МАРІЯ ГРИГОР
ЕДМОНТОН, АЛЬТА.

У світлу пам'ять нашої дорогої мами **Марії Григор**, яка відійшла у вічність 8-го червня 1995-го року, даруємо в її незабутню пам'ять $50.00 на "Промінь".

Ми з сумом згадуємо Твою вічну відсутність.

Дочки: *Анна Звоздецька*
Василина Гулуцан
Орися Бравн
Павліна і Олекса Лисак
Сини і невістки: *Петро і Маруся,*
Тарас і Тельма,
Василь і Шерон;
невістка Ганя Московин

У світлу незабутню пам'ять дорогого мужа **Петра** і в пам'ять дорогих родичів **Івана** і **Анни Король** замість квітів на могили дарую $50.00 на журнал "Промінь".

Вічна їм пам'ять!

Евангелина Котт
Шипмен, Саск.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Лідії Глуханюк**, яка упокоїлась 23 січня 1996-го року після короткої важкої недуги в лікарні Торонта, дарую $25.00 на журнал "Промінь", який покійна любила читати.

Вічна їй пам'ять!

Опечалений журбою муж
отець Теодор Глуханюк

В незабутню пам'ять наших дорогих членок відділу ім. Лесі Українки в Давфин, Ман. бл. п. **Анни Мимка**, котра упокоїлась 27 квітня 1996 і бл. п. **Юстини Симчич**, котра упокоїлась 1 травня 1996, даруємо $40,00 на пресовий фонд "Променя" як нев'янучі вінки на їхні свіжі могили. Вічна їм пам'ять!

Родинам покійних висловлюємо глибокі співчуття!

Розалія Грицай
голова

Марія Пресунька
реф. "Променя"
Давфин, Ман

У світлу пам'ять нашої дорогої та любої родини, які відійшли у вічність — дорогої сестри, братової, бл. п. **Славки Богоніс** (упокоїлась 24 червня, 1970 р.), любої мами, тещі бл. п. **Каролини (Карольки) Когут** (упокоїлась 4 липня 1982 р.), батька, тестя, бл. п. **Константина (Костя)** (упокоївся 12 березня 1952), в їх незабутню, світлу пам'ять даруємо $40.00 на журнал "Промінь".

Покійним "Вічна Пам'ять"!

Скучаємо та смутно нам, і у наших серцях перебуває постійна любов для наших покійних.

Доні і зяті
Оля і Никола Стручинські
Тоня і Петро Петранюк
Тандер Бей

В пам'ять мого незабутнього мужа **Георгія Трофаненка** дарую $30.00 на "Промінь" як нев'янучий вінок на його могилу.

Вічн йому пам'ять!

Дружина Нетті Трофаленко
Burnaby, B.C.

Відділ СУК ім. Ольги Кобилянської, Суррей, Б.К., в пам'ять покійної членки бл. п. **Марії Бренітскої**, яка упокоїлась в квітні 1996 року, замість квітів на свіжу могилу даруємо 25.00 дол. на журнал "Промінь" як нев'янучий Вінок на її могилу. Вічна їй пам'ять!

Анна Собул
реф. "Променя"

БЛ. П. АРХИПРЕСВІТЕР МИХАЙЛО БОДНАРЧУК

ТОРОНТО, ОНТ.

Вже п'ять років минуло, як відомий довголітний пастир Архипресвітер Михайло Боднарчук відійшов у вічність. Згадуємо його життєвий шлях і його скромну та культурну особу, що все своє життя віддав на вівтар святої церкви. Протягом п'ятдесяти років Архипресвітер Михайло служив церкві і виконував священичу і дуже потрібну місійну працю у різних парафіях, де церковний провід йому доручав. Перші його парафії були в провінції Саскачеван: Аран, Шіго, Канора і Саскатун. Відтак він був парохом у Віндзор, Онтаріо, де багато приклав праці у церковній громаді, а останніх 24 роки невтомно працював як довголітній настоятель у Соборі Св. Димитрія в Нью Торонто.

У багатьох містах де о. Михайло служив, він здобув високий авторитет, велику пошану і любов у своїх парафіян. Архипресвітер Михайло не шукав титулів у своєму житті. В нього не було особистих амбіцій. Він послідовно працював для церкви і організаційного життя при кожній громаді, де він служив. Весь час він брав участь у суспільно-громадському житті й постійно дбав про виховання молоді в Недільній і Рідній Школах і СУМК та закликав своїх парафіян до співпраці для загального добра.

В нього віра у Бога, надія і любов, стояли у житті на першому місці. Свій невмирущий дух, енергію, любов до людей, життєрадісний і оптимістичний настрій він передавав своїм парафіянам та співпрацівникам. Завжди підкреслював, що людина повинна вибрати добру і чесну дорогу і на цій дорозі бути доброзичливою. Його добрі діла залишились "живими" у пам'яті всіх, хто його знав. Архипресвітер Михайло Боднарчук був один із взірцевих членів Консисторії Української Православної Церкви Канади і служив у президії протягом 29 років. Рівно ж він був членом Ордену Св. Андрея, членом і капеляном Товариства Українців Самостійників,членом Дирекції Інституту Св. Володимира, духовним провідником того Інституту, вшанований капелян "Емерітус". Важну ролю він виконував, репрезентуючи УПЦК у "СВС" Канадській Національній Релігійній Раді.

Отець Михайло здобув науковий ступінь В.А. в університеті Саскачевану і ступінь В.Д. в Колегії Св. Андрея. Провід нашої Церкви високо оцінив працю о. Михайла і нагородив його багатьма нагородами і найвищою нагородою — Архипресвітерством.

У своїй Місійній праці Архипресвітер Михайло Боднарчук обслуговував 19 парафій в околиці Шіго і подібну працю він виконував в околицях Саскатуну. В тім періоді о. Михайло мав велике бажання докінчити свою науку в університеті й одержав дозвіл та благословення від Митрополита Іларіона з метою поширити і поглибити своє знання. Він здобув вищу освіту в університеті Саскачевану, де він одержав з відзначенням ступінь В.А.

Отець Михайло часто організував і заохочував молодих хлопчиків прислуговувати у вівтарі під час Служби Божої. Він мав велику любов і чутливість до української церковної музики і співу, був переконаний, що церковний спів є найсильнійший засіб ушляхетнювати душу людини. Він заохочував та навчав молодих дяків пізнавати красу української пісні в молитві. Отець Михайло відчував, що церковна пісня в молитві — це дійсно голос до Бога, розбуджує у вірних сильну духовість.

Отець Михайло мав нагоду перебувати три місяці у Нью Йорку, і там він пізнав проблему уживання англійської мови в церкві. У своїх парафіях де служив, о. Михайло, мав повну співпрацю, любов і пошану від братства, сестрицтва і прислужників. Громади побільшувалися новими членами. В організації Союзу Українок Канади, Товаристві Українців Самостійників і в СУМК о. Михайло все старався бути на їхніх засіданнях, промовити пастирське слово до них. За його відданість, життєсприймання і прислуги члени СУС були вдячні і часто запрошували його бути дорадником у різних організаційних справах.

Отець Михайло мав сильну віру і любов до Бога, до рідної церкви Канади і до українського народу. На народніх святах він з гордістю і пошаною згадував українських вождів, провідників та письменників, що віддали своє життя у боротьбі за вільну Україну.

Нехай ця скромна згадка про св. п. Архипресвітера Михайла Боднарчука буде виявом вдячності за його місійну працю для Української Православної Церкви Канади і на Славу Богові.

Архипресвітер Михайло Боднарчук, народився в Саскачевані, в м. Гронлид в 1917 році у сім'ї дяка. Спочив він у Бозі 22 липня 1991 на 74 році трудолюбивого життя. Залишив він велику засмучену родину.

Добродійка Лідія, з родини бл. п. отця Теодора і Марії Кисилюк, все була помічна для свого чоловіка, разом з отцем Михайлом вони виховали четверо дітей. Усі діти здобули вищу освіту й отримали добре релігійне і національне виховання. Син Євген і дружина Броніслава — учителі; донька Савеля Бойчук завідує відділом при українському музеї в Саскатуні, отець диякон Мирослав — учитель. Ліса Боднарчук — адвокат. Внуки: Маркіян, Ліса, Михайло і Соня. Залишився Рідний Батько Павло, що цього року має 104 роки, і два Рідні брати Володимир і Йосиф з родинами.

Тіло покійного о. Михайла спочиває на кладовищі Св. Володимира в Оквіл, Онтаріо, на священичій секції. За спокій душі сл. п. Михайла Боднарчука, шлемо наші молитви до Всевишнього з проханням прийняти його душу у Своїх Небесних Хоромах.

Згадка про нього завжди буде між нами. Вічна йому пам'ять!

В пам'ять найдорожчого мужа, тата, дідуся, Сина і Брата, — замість квітів на могилу родина жертвує на пресу: "Вісник", "Укаїнський Голос" і "Промінь".

Горем засумовані
Дружина Лідія з родиною

ДОКІЯ ГУМЕННА

(1904 — 1996)

4-го квітня померла визначна письменниця Докія Гуменна.

Народилася Докія Гуменна 10-го березня 1904-го року на Київщині. Студіювала літературу в Інституті Народньої Освіти в Києві. Була членом Селянської Спілки Письменників "Плуг". Перший нарис "У степу" появився 1924-го року. Від того часу друкувалась в різних літературних журналах того часу. В 1930-х роках зазнала переслідувань, як і всі інші українські письменники. Щоб уникнути дальших переслідувань, перестала писати.

На початку 2-ї Світової війни залишила Україну, перебувала в переселенських таборах Німеччини. Тут належала до письменницької організації "Мур", а після переїзду до США — до Спілки Українських Письменників "Слово".

Ще в Німеччині вийшла збірка оповідань письменниці "Куркульська вілія" (1946 р.), а по переїзді до Америки вийшов чотиритомний роман "Діти чумацького шляху" (1951). Потім вийшла психологічна повість "Мана" (1952), повість "Велике цабе" (1952), збірка нарисів "Багато неба" (1954), "Жадоба" (1959), "Вічні вогні Альберти", (1959), "Серед хмаросягів" (1962), "Золотий плуг" (1968), "Родинний альбом" (1971). В повісті "Велике цабе" письменниця в доступній формі оповідає нам про трипільську добу. Як бачимо, письменниця видала багато творів, як також писала свої спомини до газет. Так ми друкували її спомин в "Промені" ч. 3 — "В тяжкі та радісні хвилини". Поховали письменницю 6-го квітня на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

О.Г.

Союз Українок Канади

Ukrainian Women's Association of Canada

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

70-ти ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Вже багато відділів відбули або мають пляни на відзначення цього великого свята в історії нашої організації. Рівночасно потрібно включити урочисте відзначення нашого 70-ліття на всіх Провінційних З'їздах цієї осени. Дуже важливим з цієї нагоди зробити документацію із цих імпрез, щоб включити їх в історію Союзу, яка напевно буде вже в скорому часі готовитися з нагоди нашого 75-ліття.

В додатку просимо записувати спогади наших заслужених членок. Початки нашого організованого життя були тяжкі і одночасно цікаві, однак до певної міри відмінні від нашої праці сьогодні, і тому потрібно все це задокументувати для нашої історії. Пропонуємо запросити наших СУМКівців до співпраці в цьому. Це напевно буде і для них цікавий проєкт.

НОВИЙ СЕЗОН ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ

В скорому часі будемо входити в новий сезон праці, до якої закликаємо приступати з повною охотою та відсвіженою енергією. В цьому ювілейному році, 70-ліття Союзу, потрібно більш як коли застановитися над нашими цілями і завданнями, які в детальях і окресленні в нашому статуті. Отож перед нами багато важливої праці до виконання.

Дальше потрібно працювати з дітьми і молоддю в українських і недільних школах та в Союзі Української Молоді Канади. При кожному відділі повинні існувати Молодші і Старші Відділи СУМК. В Централі можна замовити Посібник для Дорадчої Ради СУМК, який допоможе дорадникам вести відповідну працю з нашою молоддю. Просимо цю справу не легковажити, бо в рядах СУМК виховуються наші майбутні провідники. Звернім особливу увагу на поглиблення нашої Святої Православної Віри та на виховання нашої молоді в цьому напрямі.

Подбайте, щоб пляни праці на наступний рік включали різні цікаві проєкти, які заохотять членство активно приступати до спільної праці. Приготовляймося до участи в культурно-освітніх імпрезах та, загально, в громадській праці.

Підчас конференції, яка відбулася в липні цього літа, ми порушили багато цікавих тем і питань, які напевно допоможуть у праці по відділах. Точний опис про конференцію буде поміщений в наступному числі журналу.

Подбаймо про збільшення членства по наших відділах. Пропонуємо, щоб кожна членка приєднала хоч одну нову членку до свого відділу. Беріmось усі разом до активної праці з пошаною та в заїмній любові одні до одних.

Орися Сушко, голова

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
851 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4 TEL.: (905) 312-4742 FAX.: (905) 524-5362

Союз Українок Канади

Ukrainian Women's Association of Canada

NEWS FROM THE NATIONAL OFFICE

Let us respond to the challenge

As we enter a new season of organizational activities in this our 70-th anniversary year, let us carefully examine some of the issues that will require attention. As members of the Ukrainian Women's Association of Canada, our goals and objectives are clearly delineated in our constitution. A few of these are:

- to support and execute all manner of deeds and acts that contribute to the continual growth of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, and encourage our members to practice and live by the Christian principles as enunciated by the Ukrainian Orthodox Church of Canada.
- to work diligently to preserve, develop and nurture the Ukrainian cultural heritage and traditions as a distinctive contribution to the national culture of Canada.
- to actively foster the principal of cultural cooperation within the Canadian society
- to work in partnership with other women's organizations and the community to address current societal issues
- to focus on the education of our youth in Sunday School, Ukrainian School and CYMK
- to propagate and defend the aspirations of self-determination and human rights in all nations, with our focus directed to Ukraine as we demonstrate our support, both morally and financially
- to work cooperatively as an integral component of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada
- to preserve the Ukrainian cultural heritage (religion, language, customs and traditions)
- to disseminate knowledge by publishing works of Ukrainian writers, historians and journalists

There are varied views on the role of women in society, and much research has been done in this area. During our conference "Sowing the Seeds for a Successful Future" this summer we discussed many mutual issues that are of specific concern to women. As much as society and our role in it may change, the fact that women are, for the most part, the guardians of the family unit remains unchanged. They are the nurturers and support system for children, spouses and extended family. Whether they are women who work, stay at home, or pursue professional careers, women predominantly remain the primary caregivers, and therefore carry a tremendous amount of responsibility. By conscientiously implementing the aims and objectives of our association, we in fact, take up the challenge which is intrinsic to our womanhood. Throughout history, Ukrainian women have always risen to enormous challenges. May this same spirit continue to be the guiding light behind the realization of our Association's vision.

– Orysia Sushko,
National President

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
851 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4 TEL.: (905) 312-4742 FAX.: (905) 524-5362

ENGLISH SECTION

A TRIBUTE TO MRS. DORIS YANDA

In 1993, after The National Council of Women's 100th Anniversary Conference and meeting in Ottawa, I wrote up a Centennial History for our *Promin* magazine. In the search in Edmonton's Local Council's Archives, Doris Yanda's name was mentioned many times. This is what I learned about Doris Yanda:

With Doris Yanda's persistence and encouragement, she influenced the Edmonton Council of Women to accept the Ukrainian Women's Association of St. John's Cathedral as a member in 1932, at which time she became their representative.

It was very important to her that Ukrainians, particularly the women's groups, have exposure in the community around us, that other people better know and understand our culture, and that we, in turn, participate in bettering the needs of society in general.

Membership and active participation has been continuous since 1932.

Records show Doris Yanda served as Vice-President and took on many chairmanships – Immigration, Arts and Letters being her forte. As Vice-President of the Edmonton Branch of the Author's Association she also served as the representative for the Edmonton Council of Women. She received Honourary Mention for her story *"Love of Land"*.

A letter from the Edmonton Local Council of Women (dated April 29, 1990) congratulated her on her book titled **"Ukrainian Weaving Patterns and Instructions"**, wishing her every success in the distribution of the book and that it may bring knowledge and direction to the generations that follow.

It was also revealed that Doris Yanda assisted and entertained many newcomers to this country. I personally am aware that she was instrumental in locating employment for many who arrived after the Second World War. Many lab technicians found a place on the university campus. A photo in a local newspaper cites Doris Yanda as spearheading the Flood Relief Drive and bringing assistance to the people of British Columbia.

Reports of Doris Yanda's contributions and activities by the Edmonton Local Council of Women were many. A Life Membership was bestowed upon her in 1956.

Mrs. Rex Eaton, Nation Council President, in a letter, thanked Mrs. Yanda for her generosity in entertaining in her home during a conference in Edmonton.

"We congratulate Doris Yanda for her many years as a member, and her contributions in so many disciplines. We particularly appreciated and enjoyed viewing the beautifully displayed Museum of Ukrainian Artifacts – Ukrainian embroidery, weaving and ceramics."

As a member of the Edmonton Author's Association, I personally remember Doris Yanda entertaining the National Conference with a tea in her home so that all might see her uniquely displayed Ukrainian Museum. Many of her artifacts are now in the Museum in Ottawa.

In 1987 Doris Yanda's name was put forward to "A Tribute to Women" YWCA Edmonton, by the Ukrainian Women's Association of St. John's Cathedral with support from Edmonton Local Council of Women. Her category of achievement was Arts and Culture.

I twice happened to be on the plane with Doris Yanda while enroute to the National Conference of Council of Women – once to Montreal, once to Ottawa. Her interest in the Council of Women never waned – she used her own funding for travel. She donated an embroidered cloth, so that funding might be raised, to help defray the costs of attending the conference.

Doris Yanda arranged with the School of Fine Arts, in Banff, that "Ukrainian Weaving" be taught during the summer months.

This was an ongoing course for a number of years. She gave special lessons in her home to students in preparation for the advanced courses at the Banff School of Fine Arts.

Doris Yanda is to be commended for her advancement of the Ukrainian culture in her many ways.

To be the best that you can be
To trust your own ability
To live the way you want to live
To take what means the most to you
To do the things you want to do
To welcome change, to learn and grow,
To build on what you think you know
To have a dream you're reaching for
To look ahead to what's in store –
Life can be all this – and more.

Author unknown

– submitted by Lillian Gregory

FROM OUR BRANCHES

REPORT OF KNIAHYNIA OL'HA BRANCH, TORONTO – 1994-1995

TO TORONTO AND AREA COUNCIL OF WOMEN

A "Celebration Banquet", attended by over 500 participants, was held at the St. Volodymyr Cultural Centre on December 3, 1995 in honour of the Very Rev. Petro Bublyk, who has retired, and Dobr. Kateryna Bublyk, in appreciation of their dedication and work for the Church; the Very Rev. Bohdan and Dobr. Kateryna Sencio on their 25 years of pastoral work; and the Very Rev. Wasyl and Dobr. Larysa Makarenko, welcoming them to St. Volodymyr Cathedral.

The United Nations proclaimed April 26, 1996, "International Day in Memory of Chornobyl." This was the tenth anniversary of the nuclear disaster and its adverse effect on the health of people in surrounding areas is well documented. Representatives from the "Help Us Help the Children of Chornobyl Fund" were invited to a meeting with the members of Kniahynia Ol'ha Branch, at which they described the serious condition of the victims of the catastrophe and the great need for help.

Branch members deliver Meals-on-Wheels, visit the sick in homes and hospitals, canvass for funds for the Cancer Society of Canada and donate to the Daily Bread Food Bank.

Working in co-operation with the Ukrainian Canadian Social Services, two shipments of clothing, books and toys were sent to needy children in Makiyiwka, the twin city in the Donets'k region, Ukraine.

It has been a very successful year for the Language School, Sunday School and Summer Camp, with participation of over 100 students.

Branch Members held dinners, teas, bazaars, rummage sales and a very successful Craft Show as fundraisers for the Branch. Over $3500,00 were donated to the St. Volodymyr Cathedral, the St. Volodymyr Cultural Centre and the Ukrainian Museum.

A petition was sent to the Hon. Ralph Goodale, Minister of Agriculture and Agri-Food, opposing the approval of the bovine growth hormone (BST) for use on dairy cows in Canada.

A petition was sent to the Hon. Paul Martin, Minister of Finance, asking that the Government of Canada maintain and enhance the public pension system.

A letter was sent to the Right Hon. Jean Chretien, Prime Minister of Canada, protesting the proposed closure of Radio Canada International.

Congratulations and best wishes to President Margaret Jackson and the executive for a successful year.

– Submitted by
Olena Latyshko, President,
Helen Raycheba, C.M., Representative
to Local Council of Women, Toronto

ST. OLHA'S U.W.A.C. MOOSE JAW BRANCH REPORT – 1995

Our Branch has a membership of 18; but this year we welcomed a new, younger member and her family to our congregation. I am sure she will share her ideas and enthusiasm with us.

In 1995 we had regular monthly meetings, which were fairly well attended. Although our members are becoming older, the fellowship brings us out for the meetings and the work parties. Also, after Sunday Services we have a dinner which increases our fellowship with the congregation and welcomes new members and guests.

We hold an annual Christmas and Easter Tea and Bake Sale, which always have been very successful. With the proceeds we have supported several charitable organizations, both local and provincial, such as Providence Place, Salvation Army, Christmas Fund, The Canadian Red Cross Society, Multiple Sclerosis Society, Cancer Society, Heart and Stroke Foundation, and Telmirade.

We have also supported with donations the Ukrainian Museum in Saskatoon, P. Mohyla Institute, St. Andrew's College, the Canadian Congress, Trident Camp at Crystal Lake, and Prozorist' in Ukraine. We bought books and tapes on history and culture of Ukraine.

Last summer we sent two of our members to attend the U.W.A.C. National Convention in Toronto in August. They found it be very informative and enjoyed the activities and fellowship. We also had three members attend a one-day workshop at Foam Lake, Sask. on how to increase and help our congregation membership. Many good ideas came out of this workshop.

We served at several memorial dinners throughout the year, to which many of our members turned out. This is much appreciated.

A special thanks to the ladies who visited the ill and elders in the hospital and homes to keep them in touch with the church and give them a cheerful greeting.

Lastly on behalf of our executive – President Stephanie Alexander, Secretary Jean Hardt and Treasurer Mary Boszak, we would like to thank all our ladies of the congregation for all their help and cooperation that is required to keep our organization alive. Thank you!

– submitted by
President, Stephanie Alexander
Recording Secretary Jean Hardt

IN MEMORIAM

CAROLINE ISMIR

Caroline Ismir of Surrey, B.C. passed away in Surrey Memorial Hospital, Surrey on December 26th, 1995. Requiem evening prayers were held Friday, December 29th at 7:00 p.m. and the funeral service was on Saturday, December 30th at 11:00 a.m. in The Chapel of Valley View Funeral Home, Surrey. Rev. Isadore Woronchak and Rev. Michael Sokyrka officiated.

In his Eulogy filled with emotion David Chucko, Caroline's grandson, described the loving relationship his grandmother had with her grandchildren and the contribution and sacrifices she had made, over the years, towards the welfare of her family. Interment followed at Valley View Memorial Gardens.

Caroline was born on November 6, 1913 in the municipality of Hafford, Saskatchewan to parents Luchka and Irene Sikora. She was the oldest daughter in a family of 15 children. She was predeceased by her parents and two brothers Mike and John.

Caroline was also predeceased by her husband, Lazar in July 1993. Caroline and Lazar had been married in 1933 and farmed in Saskatchewan. In 1963, they retired and moved to Hafford where they continued to be active members of the Ukrainian Orthodox Church and other areas of community life. Then in 1973, they moved to Surrey, B.C. and became members of St. Mary's Ukrainian Orthodox Parish, where Lazar served as an elder and Caroline joined the choir.

Caroline was also a member of the Ukrainian Women's Association of Canada for over fifty years.

Caroline will be fondly and lovingly remembered by her family: her two daughters – Amelia and husband William Chucko of Surrey, B.C., Eleny and husband Nick Lazarowich of Saskatoon, Sask.; grandchildren: Carol (Guy) Flavel Fort Qu'Appelle, Sask., David (Judy) Chucko of Burnaby, Monica (Greg) Frank of Nanaimo; great-grandchildren: Bradley and Todd Flavell, Kristopher and Samantha Chucko, Andrew, Mitchell and Garrett Frank.

Eternal be her memory. May she rest in peace. Vichnaya Pamyat!

– submitted by Amelia Chucko
Surrey, B.C.

The Ukrainian Women's Association of Olena Pchilka Branch of Yorkton, Sask. acknowledge the following member "In Memoriam".

Mrs. Katherine Kuryluk of the Yorkton and District Nursing Home, entered into eternal rest on February 11, 1996 at the age of of 92 years.

As an everlasting wreath in memory of our dear member, a donation of $20.00 is made to the Promin Press Fund.

Vichnaya Pamyat!

– submitted Iris Wasylyshen
Promin Convenor

CURRENT AFFAIRS

CANADA TO HELP STRENGTHEN DEMOCRATIC AND ECONOMIC REFORM IN UKRAINE

On April 16, 1996 in Edmonton, Natural Resources Minister Anne McLellan announced, on behalf of Pierre S. Pettigrew, Minister for International Cooperation and Minister responsible for La Francophonie, that the Canadian International Development Agency (CIDA) is supporting a program to help strengthen democratic and economic reforms in Ukraine.

The program, managed by the Canadian Institute of Ukrainian Studies (CIUS) at the University of Alberta, is to introduce about 120 Ukrainian legislators and government officials to Canadian policy development and legislative practice in the provinces of Manitoba, Saskatchewan and Alberta, as well as Canada's House of Commons.

"This project will help Ukraine's democratic and economic reform." said Ms. McLellan.

"It will strengthen ties between Ukraine and Canada, especially Canada's prairie provinces, and contribute to an improved business environment for trade and investment."

Officials in the three provinces will organize workshops for the Ukrainian participants on Canadian policies and procedures in areas important to Ukraine such as budget preparation, taxation, energy resource management, land registration, social sector reform, local self-government, division of powers, human rights and minority issues. They and their federal counterparts will also outline Canadian approaches to Canada-U.S. relations, which is useful to Ukrainian officials as they manage relations with their Russian neighbour.

The program, financed with $2.2 million from CIDA, will be implemented over three-and-a-half years. It also relies on significant in-kind contributions from the governments of Alberta, Saskatchewan and Manitoba.

Funding for this initiative was provided in the March 1996 federal budget and is therefore built into the existing fiscal framework.

– Source: Canadian International Development Agency

IN MEMORIAM

MICKIE POPOVICH

The family announces with sorrow the passing away of Mickie Lena Popovich of Nakina, Ontario at St. Joseph's Hospice, Thunder Bay, on April 25, 1996.

Born to Sophia and Wasyl Danylchuk on August 4, 1918 in Zhoda, Manitoba, Mickie became a teacher and taught in many prairie schools. She married John Popovich on May 27, 1950 in Rainy River, Ontario. Their marriage was blessed with three children.

Both Mickie and John were active in business and civic duties. They had a hardware store in Rainy River, and a hotel in Nakina. They started one of the initial Tourist and Outfitting businesses in that area – Uppertwin Outfitters. For many years they guided Canadian, American and European clients to Northern Ontario's treasures of hunting, fishing and outdoor recreation. As well, they operated a building supply and construction company in Nakin. In the mid 80's they began a mail cartage contracting business from Nakina and Manitouwadge to Thunder Bay until the early 90's. Even in her seventies, Mickie would work the midnight mail run shift, moving mail from Nakina to Thunder Bay through some of the north's most precarious driving conditions.

Previously, during her years in Nakina, she was active as a Town-Councillor, a member of the School Board, Executive Member of the Northern Ontario Tourist Association, Executive Member of the Curling Club and any other activity that needed volunteers in recent years.

She worked hard to help get the Nakina Seniors Sunrise Club constructed and operating. As well, she was an active member of numerous Northern Ontario Boards for Seniors – Positive Aging, etc., trying to get the best possible services in place for the people of northern Ontario. Even in December 1994 she was a member of the Thunder Bay District Health Council and the North of Superior Community Mental Health Program.

Over the years she received many volunteers awards, among them Volunteer of the Year 1982-83, and in 1988 received her Volunteer Service Award from the Ministry of Community and Social Services for over 2,000 hours of volunteer service. She was a member of of St. Mary's Ukrainian Orthodox Church, Pacific Avenue, Thunder Bay and the Catholic Women's League, Nakina and Nakina Seniors Sunrise Club.

Her hobbies were fishing and gardening from which she supplied an unbelievable bounty to family and friends. She also had a great love of music and dance. Mickie had fantastic energy and vitality for getting the most of every day.

Her children and grandchildren were dearest to her heart. She is survived by her son Terry (Sue) Thunder Bay; daughter Natalie Malowany (Larry) Calgary, and son Jeff (J. J.) Nakina /Thunder Bay; her grandchildren: Katrina Popovich, and Kalina and Tyrell Malowany, will dearly miss her. Also surviving are her three sisters: Elizabeth Bilych, Winnipeg, Olga Beyak, Atikokan, Mary Eliuk, Sundown, Man., and brother Bohdan Danylchuk (Flora), Fort Frances. Numerous nieces, nephews, other relatives and friends will also miss her. Predeceased by husband John in 1989, her brother Alexander Danylchuk and her parents.

Funeral services were held by Rev. Wasyl Maluzynsky at St. Mary's Ukrainian Orthodox Church, Thunder Bay. Internment was in the family plot at Rainy River Cemetery.

May your soul rest peacefully, as your troubles are over dear sister.

Vichnaya Pamyat!

– submitted by E. Bilych

RECIPE CORNER

SUMMER ENTERTAINING

It's summer entertaining season again (finally!) To make your hostessing job easier and more fun – try some of these appetizers and party foods compiled in the "Our Favourite Recipes" cookbook.

MUSHROOM APPETIZER TURNOVERS

Shirley Chubey

250 g pkg	cream cheese, softened
1/3 cup	margarine
1 cup	all-purpose flour
2 tbsp.	medium onion, minced
	Pinch of thyme
1/2 tsp.	salt
1/2 lb	fresh mushrooms, coarsely chopped
2 tbsp.	flour
1/4 cup	sour cream
1	egg, beaten

Cream the cream cheese and 1/3 cup margarine together. Add 1 cup flour and mix until smooth. Wrap dough in waxed paper and chill 1 hour. Saute onion until tender in 2 tablespoons margarine. Add mushrooms and cook until tender. Stir in salt, thyme, 2 tablespoons flour and sour cream. Cook until thickened. Cool completely before using.

Divide dough in half and roll each half on floured board to 1/8 inch thickness. Cut with 2 3/4 inch cookie cutter. Drop a small spoonful of filling into the middle of each circle. Fold dough over filling and press edges together with a fork. Cut slits in tops to allow steam to escape during baking. Brush with beaten egg. bake on an ungreased cookie sheet at 450° F for 10 to 12 minutes.

Note: Turnovers freeze well.

SAUSAGE STUFFED MUSHROOMS

Shirley Chubey

1 1/2 lb	medium mushrooms (about 30)
1/2 lb	pork sausage meat
1/2 cup	shredded mozzarella cheese
1/4 cup	seasoned bread crumbs
	Parsley for garnish (optional)

Remove stems from mushrooms; chop stems. Set mushrooms and stems aside. In skillet over medium heat, cook sausage until well browned. With slotted spoon, remove sausage to paper towels to drain. Spoon off all but 2 tablespoons drippings from skillet. In hot drippings over medium heat, cook mushroom stems until tender, about 10 minutes, stirring frequently. Remove skillet from heat. Stir in sausage, cheese and crumbs. Preheat oven to 450° F. Fill mushroom caps with sausage mixture. Place stuffed mushrooms in a jelly roll pan. Bake for 15 minutes. Yield: 30 appetizers.

Note: Begin preparing 1 hour ahead.

MUSHROOM APPETIZERS

Mrs. Sam Chubey

8 oz	cream cheese
1/2 cup	butter
1 1/2 cups	flour
Filling:	
3 tbsp	butter
1	large onion, minced
1/4 tsp	thyme
1 tsp	salt
2 tbsp	flour
1/4 cup	sour cream
2 (10 oz) cans	mushrooms, drained and finely minced

Cream the cream cheese and butter to mix. Mix in flour and chill 1 hour.

Filling: Saute onion and mushrooms in butter. Add salt, thyme and flour. Remove from heat: add sour cream. Leave in frying pan. Cool. Roll out dough and cut into 3-inch circles. Put filling in each circle and pinch edges together. Place on a lightly greased cookie sheet. Pierce each pastry with fork. Brush with a beaten egg. Bake 12 to 15 minutes at 450° F.

Note: These freeze well.

MUSHROOM TARTS

Elizabeth Storoschuk

Pastry:

125 g	cream cheese
1/2 cup	butter or margarine
1 1/2 cups	flour

Filling:

3 tbsp.	butter
1	large onion, finely chopped
1 cup	mushrooms
	Dash of pepper and salt
	Springs of dill weed
1/4 cup	whipping cream or 2 tsp. tapioca starch 1/2 cup milk

Pastry: Mix cream cheese and butter in a bowl. Add flour and work well with fingers until pastry is smooth in texture. Chill in fridge for 30 minutes.

Filling: Brown onion in butter. Add mushrooms and stir slowly for approximately 5 minutes. Add whipping cream to the hot mixture and stir in dill and spices. Stir until mixture thickens slightly.

Roll out pastry and cut little circles with a small glass. Using miniature tart shells, place a tart circle in each tart shell. Fill with mushroom mixture and bake at 400° F for 15 minutes. Makes about 24 tarts.

Note: I doubled this recipe. If too watery, add tapioca.

SHRIMP TARTS

Elizabeth Storoschuk

Pastry:

1 lb	softened margarine
500 g	container creamed cottage cheese
4 1/2 cups	flour
3 tsp	baking powder
1 tsp	salt

Filling:

4 cans	small shrimp, drained
1 cup	chopped green onions
4 cups	grated cheddar cheese

Topping:

2 cups	mayonnaise
6	eggs
3/4 tsp	salt

Combine pastry ingredients. Roll out with lots of flour. Mix filling ingredients together. Put 1 teaspoon of mixture into each tart. Mix topping ingredients together and drop by teaspoonful on top of filling. Bake at 425° F to 450° F until browned.

Note: Use miniature tart shells.

NUTS AND BOLTS

Gloria Smoliak

1 cup	butter or 1/2 cup butter and 1/2 cup margarine
1 tbsp	Worcestershire sauce
1/2 tsp	garlic salt
1 tsp	onion salt
1 tsp	celery salt
2 cloves	garlic, crushed (optional)
1 pkg	Cheerios
1 pkg	Shreddies
1 pkg	pretzel sticks
1 lb	shelled peanuts

Preheat oven to 250° F. Melt butter and blend in spices and garlic. Stir in cereals, pretzels and nuts. Bake for 2 hours, stirring every 15 minutes. Store in closed tin or glass jar.

RITZ BITS

Elizabeth Storoschuk

2 boxes	Ritz Bitz (1 cheese and 1 plain)
3/4 cup	vegetable or peanut oil
1 tsp	garlic powder or garlic salt
1 tbsp	dry dill
1 pkg	Hidden Valley ranch dressing

Mix oil, garlic, dry dill and dressing together. Pour over Ritz Bits and stir. Bake at 250° F for 1 hour, stirring occasionally.

BIG DIPPER SHRIMP

Peggy Rostosky

1 pkg	cream cheese, softened
1/4 cup	milk
4 oz can	shrimp, drained and chopped
1 tbsp	finely chopped green onion
2 tsp	lemon juice
1 1/2 tsp	Worcestershire sauce
1/2 tsp	salt
3 drops	hot red pepper sauce

Beat cream cheese until smooth. Stir in milk. Stir in remaining ingredients. Refrigerate 4 hours or overnight. Makes 1 1/2 cups.

Serve in hollowed-out round loaf of bread with vegetable dippers and bread pieces.

SPINACH DIP

Gloria Smoliak

1 cup	mayonnaise (can use low fat)
1 cup	sour cream (can use fat free)
4	green onions, chopped
1 pkg	frozen spinach, cooked, drained and well chopped
1 can	water chestnuts, chopped
1 pkg	Knorr vegetable soup mix
	Salt and pepper, to taste
	Pumpernickel or French bread

Mix all ingredients together, except bread. Put in hollowed-out round loaf of pumpernickel or use loaf of French bread. Serve with removed bread chunks, crackers and assorted raw vegetables.

Note: This is better if made the night before.

TEX MEX DIP

Liz Kozun

1 can	refried beans
3	large avocados, mashed
2 tbsp	lemon juice
500 ml container	regular or light sour cream
1 pkg	taco seasoning
	Finely chopped green onions
3	large tomatoes, finely chopped
1 can	sliced pitted black olives
1 to 2 cups	grated cheddar and mozzarella cheeses
	Plain tortilla chips

Spread beans in bottom of 9x12 inch container. Mash avocados with lemon juice and spread over beans. Mix sour cream with taco seasoning. Spread over avocado layer. Sprinkle with green onions, tomatoes and olives. Top with grated cheeses. Serve with lots of plain tortilla chips.

TACO DIP

Gloria Smoliak

1 cup	sour cream
8 oz pkg	cream cheese
	Medium taco sauce
	Chopped green onion and/or chopped Spanish onion
	Finely chopped tomato and/or chopped red pepper
	Fried bacon bits
	Grated medium cheddar or marble cheese
	(or whatever cheese is desired)
	Taco chips

Beat together sour cream and cream cheese. Spread on a large platter. Spread medium taco sauce evenly over cheese mixture. Cover with chopped green onion and/or finely chopped red pepper. Sprinkle with fried bacon bits. Garnish with grated cheese. Refrigerate and serve with taco chips.

This is a super snack!

Note: I use 1/2 jar mild and 1/2 jar hot taco sauce. Some prefer a milder sauce so choose whichever you like best.

HONEY DILL DRESSING

Ann Kyrzyk

1 cup	mayonnaise
3/4 cup	honey
1 tsp	dill

Mix all ingredients together, chill. This can be refrigerated until all is used up. It is excellent for chicken fingers.

BLUSHING BETTY

Jean Chubey

1 lb	rhubarb
1 1/3 cups	sugar
2 tbsp	shortening
1	egg
1/3 cup	milk
1/2 tsp	vanilla
1/3 cup	raisins
1/4 tsp	salt
1 cup	flour
1 1/2 tsp	baking powder

Wash rhubarb; do not peel. Cut into 1 inch pieces. Mix with 1 cup sugar. Place in greased baking dish. Add raisins. Cream shortening and 1/3 cup sugar. Add egg and beat well. Sift together flour, baking powder and salt. Add alternatively with milk to creamed mixture. Add vanilla extract. Spread over fruit. Bake in moderate 350° F oven for 1 hour. Serve hot.

RHUBARB STRAWBERRY COBBLER

Dobrodika Marusia Wasyliw

1 pt	fresh strawberries, sliced
3 1/2 cups	sliced rhubarb
2 tbsp	lemon juice
1 cup	granulated sugar

Topping:

1 1/3 cups	all-purpose flour
2 tsp	baking powder
3 tbsp	brown sugar
1 tsp	grated lemon rind
3 tbsp	rolled oats
3 tbsp	chopped walnuts
1 tsp	cinnamon
1/3 cup	butter, cut into pieces
1 cup	milk

Grease a 9x9 inch baking dish. Combine strawberries, rhubarb, lemon, juice and sugar, tossing fruit to coat well with sugar. Place in baking dish.

Topping: Combine flour with baking powder, brown sugar, lemon rind, rolled oats, nuts and cinnamon. Cut in butter; sprinkle mixture with milk and stir until a heavy batter is formed. Drop batter by spoonful over top or fruit. Bake at 400° F for 35 to 45 minutes or until rhubarb is tender.

Serve warm, topped with a scoop of vanilla ice cream.

Note: The rhubarb mixture will be quite runny. If desired, sprinkle about 1 teaspoon of cornstarch along with the sugar and fruit before placing in baking dish.

PINEAPPLE ORANGE COOLER

Peggy Rostosky

1 1/2 cups	unsweetened pineapple juice
1 1/2 cups	orange juice
2 tbsp	lemon juice
1 1/4 cups	sodium free seltzer water
4	thin orange slices

In a 2 quart pitcher, combine the pineapple juice, orange juice and lemon juice; set the pitcher aside.

Fill 4 (12 ounce) glasses with ice cubes, divide the fruit juice mixture among them and top with seltzer water. Stir briskly to mix.

Garnish, if desired, with orange slices.

Makes 4 servings.

FOUR FRUIT COMPOTE

Reverend Father Oris Nahemiak

20 oz can	pineapple chunks
1/2 cup	sugar
2 tbsp	cornstarch
1/3 cup	orange juice
1 tbsp	lemon juice
11 oz can	mandarin oranges, drained
3 to 4	unpeeled apples, chopped
2 to 3	bananas, sliced

Drain pineapple, reserving 3/4 cup juice. In a saucepan, combine sugar and cornstarch. Add pineapple, orange and lemon juices. Cook and stir over medium heat until thickened and bubbly. Cook and stir 1 minute longer. Remove from heat; set aside. In a bowl, combine pineapple chunks, oranges, apples and bananas. Pour warm sauce over the fruit; stir gently to coat. Cover and refrigerate. Yield: 12 to 16 servings.

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to the Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

U.W.A.C. Olha Kobylanska Branch, Saskatoon $240.00

Katheryn Keaschuk (Edmonton) 200.00

Anna Zwozdesky (Edmonton) (collection for Daria Yanda birthday) 183.00

U.W.A.C. Hanka Romanchych Branch, Saskatoon 170.00

Maria Wasyliw (Edmonton) 100.00

U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Dauphin 60.00

Evangeline Kott (Shipman) 55.00

Marie Bendas (North Battleford) 50.00
Lena Gulutsan (Edmonton) 50.00
Kateryna Koshlay (Montreal) 50.00
Nadine McDonald (Calgary) 50.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Winnipeg (Transcona) 50.00
Dobr. Lydia Bodnarchuk (Mississauga) 50.00

Halia Lypka (Hamilton) 40.00
Olga Struchynski (Thunder Bay) 40.00

Mary Wakaluk (Vancouver) 35.00

Alice Chayka (Saskatoon) 30.00
Olga E. Figol (Edmonton) 30.00
Mary Tomaschuk (Toronto) 30.00
Nettie Trafanenko (Burnaby) 30.00

Elizabeth Bilych (Winnipeg) 25.00
Katherine Fidyk (Melfort) 25.00
V. Rev. Hluchaniuk (Etobicoke) 25.00
Eleanor Humeny (Eatonia) 25.00
Lucy Syrnick (Wadena) 25.00
Anthony Temrick (Revelstoke) 25.00

Mary Andriaschuk (Two Hills) 20.00
Angie Dwernichuk (Chilliwack) 20.00
Maria Juscenko (London) 20.00
Anastasia Krawec (Oshawa) 20.00
Phyllis Luciuk (Saskatoon) 20.00
Olga Procwat (Hamilton) 20.00
Anne Sobol (Surrey) 20.00
U.W.A.C. Olena Pchilka Branch, Yorkton 20.00

Mary Antonishka (Surrey) 15.00
Mary Harbus (Saskatoon) 15.00
Kaye Butcher (Surrey) 15.00
Stephanie Michasiw (Saskatoon) 15.00
Stevie Yachimec (Willowdale) 15.00

Helen Bellerose (Sudbury) 10.00
Zena Bohonos (Winnipeg) 10.00
Velentina Jaworsky (Beamsville) 10.00
Dobr. Larysa Makarenko (Etobicoke) 10.00
A. Melnyk (Surrey) 10.00
Anne Palyga (Regina) 10.00

Nina Zeleney (Ridgetown) 8.00

Mrs. S. Hiritch (Montreal) 6.00

Nadia Dankowich (Oakville) 5.00
Mrs. K. Dousko (Hamilton) 5.00
Maria Klym (Minden) 5.00
Donna Krochak (Calgary) 5.00
Anna Lewycky (Vancouver) 5.00
Stephania Medynska (Montreal) 5.00
Alexandra Nikitiuk (Delta) 5.00
Anna Romaniuk (Montreal) 5.00

The above is a list of donations received and processed from **May 1, 1996 to May 31, 1996.**

CORRECTION:

In the June 1996 Press Fund listings, we made an error in the donation from Mrs. Harbus. It should have read:

Mary Harbus (Saskatoon) $50.00

Our sincere apology, Mrs. Harbus.

LIBRARY OF ST JOHNS. UKR ORTH J-11
WOMEN"S ASSC
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7
December 1.1996

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

851 Barton St. E. Hamilton, Ontario. L8L 3B4

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGN & STITCHES	$10.00
UKR. WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS (D. Yanda)	15.00
UKRAINIAN CANADIANA	8.00
UKRAINIAN DAUGHTER'S COOK BOOK. Regina, Sask.	12.00
COUNTRY COOKERY. NEW COOK BOOK, Roblin, Man.	12.00
KURELEK HASTY NOTES (GST included) With envelopes	7.00
SET OF 20 PYSANKA CARDS (GST included)	8.00
SILVER SPOONS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA	5.00
MEMBERSHIP PINS, SMOLOSKYP	10.00
NEW SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA (Pkg. of 100)	13.00

ІСТОРИЧНІ

ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська. **(Bilingual)**	18.00
ВИДАТНІ ЖІНКИ УКРАЇНИ, Н. Полонська-Василенко	5.00
НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ, 3 томи — **(Bilingual)**	10.00
ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, Н. Когуська.	2.00

ПРОГРАМИ

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, пісні з нотами, слова Л. Українки	5.00
ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ	8.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

ДУХОВНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, (СОЮЗ УКР. КАНАДИ)	5.00
РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ НЕДІЛЬНИХ І РІДНИХ ШКІЛ, О. В. Слюзар	2.00
НАША ВІРА — OUR FAITH – SADOCHOK, Level one (GST included)	8.00
ХРИСТОС ВОСКРЕС! (EASTER. F. Pelech)	2.00
УКРАЇНСЬКИЙ ВЕРТЕП. КОЛЯДКИ ДЛЯ ДІТЕЙ, СЦЕНА НА РІЗДВО і. т.д.	2.00

РЕЛІГІЙНІ

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. І. Стус. **(Bilingual)**	5.00
ОЗНАКИ НАДІЇ? (з подорожі Митр. Василія по Україні) Прот. С. Ярмусь.	10.00
СТАТУТ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ. (Constitution of UWAC) GST included	3.00
ГРАМОТИ, 25-ЛІТ АБО БІЛЬШЕ — (можна дописати роки)	3.00
ГРАМОТИ ПОЧЕСНІ	1.75

Канцелярія відкрита від 9:00 до 4:30, від понеділка до п'ятниці.
Телефон. 905-312-4742.

Note. **Postage and handling extra, plus GST 7%.**